

MÓZES MÁSODIK KÖNYVE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40																	

FEJEZET 1

Ezek pedig Izráel fiainak nevei, a kik Jákóbbal Egyiptomba menének; kiki az ő házanépével méne:

² Rúben, Simeon, Lévi és Júda;

³ Izsakhár, Zebulon és Benjámin;

⁴ Dán és Nafthali, Gád és Áser.

⁵ Mindazok a lelkek pedig, a kik Jákób ágyékából származtak vala, hetvenen valának. József pedig Egyiptomban vala.

⁶ És meghala József és minden ő atyjafia és az az egész nemzedék.

⁷ Izráel fiai pedig szaporák valának, szaporodának és sokasodának és igen-igen elhatalmazának, úgy hogy megtelék velök az ország.

⁸ Azonközben új király támadt Egyiptomban, a ki Józsefet nem ismerte vala.

⁹ És monda az ő népének: Ímé az Izráel fiainak népe több, és hatalmasabb nálunknál.

¹⁰ Nosza bánjunk okosan vele, hogy el ne sokasodjék és az ne legyen, hogy ha háború támad, ő is ellenségünkhöz adja magát és ellenünk harcoljon és az országból kimenjen.

¹¹ Rendelének azért följök robotmestereket, hogy nehéz munkákkal sanyargassák őket. És építe a Faraónak gabonatarató városokat, Pithomot és Ramszeszt.

¹² De minél inkább sanyargatják vala őt, annál inkább sokasodik és annál inkább terjeszkedik vala, s félnek vala az Izráel fiaiól.

¹³ Pedig kegyetlenül dolgoztaták az égyiptomiak az Izráel fiai.

¹⁴ És kemény munkával keseríték életöket, sárcsinálással, téglavetéssel és mindenféle mezei munkával, minden munkájokkal, melyeket kegyetlenül dolgoztatnak vala velök.

¹⁵ És szóla Egyiptom királya a héber bábáknak, a kik közül egyiknek Sifra, a másiknak Puá vala neve.

¹⁶ És monda: Mikoron héber asszonyok körül bábálkodtok, nézzetek a szülőszékre: ha fiú az, azt öljétek meg, ha pedig leány az, hadd éljen.

¹⁷ De a bábák félék az Istent és nem cselekedének úgy a mint Egyiptom királya parancsolta vala nekik, hanem életben hagyják vala a gyermekeket.

¹⁸ Hívatá annakokáért Egyiptom királya a bábákat és mondá nekik: Miért míveltétek azt, hogy életben hagyátok a gyermekeket?

¹⁹ A bábák pedig mondának a Faraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az

Égyiptombeliek: mert azok élet-erősek; minekelőtte a bába hozzájuk eljutna, már szűlnek.

²⁰ Annakokáért jól tőn Isten a bábákkal, a nép pedig sokasodék és igen elhatalmazék.

²¹ És lőn, hogy mivel a bábák félék az Istent: megépíté az ő házukat.

²² Parancsola azért a Faraó minden ő népének, mondván: Minden fiút, a ki születik, vessetek a folyóvízbe, a leányt pedig hagyjátok mind életben.

FEJEZET 2

És elméne egy Lévi nemzetségéből való férfiú és Lévi-leányt vőn feleségül.

² És fogada méhében az asszony és fiat szűle; és látá, hogy szép az és rejtegeté három hónapig.

³ De mikor tovább nem rejtegetheté, szerze annak egy gyékény-ládácskát, és bekené azt gyantával és szurokkal s belétevé a gyermeket és letevé a folyóvíz szélén a sás közé.

⁴ Az ő nénje pedig megáll vala távolról, hogy megtudja: mi történik vele?

⁵ És aláméne a Faraó leánya, hogy megfürödjék a folyóvízben, szolgálóleányai pedig járkálnak vala a víz partján. És meglátá a ládácskát a sás között s elküldé az ő szolgálóleányát és kihozatá azt.

⁶ És kinyitá és látá a gyermeket; és ímé egy síró fiú. És könyörüle rajta és monda: A héberek gyermekei közül való ez.

⁷ Az ő nénje pedig monda a Faraó leányának: Elmenjek-é s hívjak-é egy szoptatós asszonyt a héber asszonyok közül, hogy szoptassa néked a gyermeket?

⁸ És a Faraó leánya monda néki: Eredj el. Elméne azért a leányzó, és elhívá a gyermek anyját.

⁹ És monda néki a Faraó leánya: Vidd el ezt a gyermeket és szoptasd fel nékem, és én megadom a te jutalmadat. És vevé az asszony a gyermeket és szoptatá azt.

¹⁰ És felnevekedék a gyermek, és vivé őt a Faraó leányához, és fia gyanánt lőn annak, és nevezé nevét Mózesnek, és mondá: Mert a vízből húztam ki őt.

¹¹ Lőn pedig azokban a napokban, mikor Mózes felnevekedék, kiméne az ő atyjafiaihoz és látá az ő nehéz munkájokat s látá, hogy egy Égyiptombeli férfi üt vala egy héber férfit az ő atyjafiai közül.

¹² Mikor ide-oda tekinté és látá hogy senki sincs, agyonüté az Égyiptombelit és elrejté azt a homokba.

¹³ Másnap is kiméne és ímé két héber férfi veszekedik vala. És monda annak a ki bűnös vala: Miért vered a te atyádfiát?

¹⁴ Az pedig monda: Kicsoda tett téged fő emberré és bíróvá mi rajtunk? Talán engem is meg akarsz ölni, mint megöled az egyiptomit? Mózes pedig megfélemlék és monda: Bizony kitudódott a dolog.

¹⁵ A Faraó is meghallá azt a dolgot és Mózeset halálra keresteti vala: de elfuta Mózes a Faraó elől és lakozék Midián földén; leűle pedig egy kútnál.

¹⁶ Midián papjának pedig hét leánya vala, és oda menének és vizet húzának és tele merék a válúkat, hogy megitassák atyjoknak juhait.

¹⁷ A pásztorok is oda menének és elűzék őket. Mózes pedig felkele és segítséggel lőn nekik és megitatá juhaikat.

¹⁸ Mikor atyjokhoz Réhuelhez menének, monda ez: Mi az oka, hogy ma ilyen hamar megjöttetek?

¹⁹ Ők pedig mondának: Egy egyiptombeli férfi oltalmazta minket a pásztorok ellen,

annakfelette vizet is húzott nekünk, és megittatta a juhokat.

20 S monda leányainak: És hol van ő? miért hagytátok ott azt a férfit? hívjátok el, hogy egyék kenyeret.

21 És tetszék Mózesnek, hogy ott maradjon e férfiúnál, és ez feleségül adá Mózesnek az ő leányát, Czipporát.

22 És fiat szüle ez és nevezé nevét Gersomnak, mert mondá: Jövevény voltam az idegen földön.

23 És lön ama hosszú idő alatt, meghala az Égyiptom királya, Izráel fiai pedig fohászkodnak vala a szolgaság miatt, és kiáltanak vala és feljuta a szolgaság miatt való kiáltásuk Istenhez.

24 És meghallá Isten az ő fohászkodásukat és megemlékezék Isten az Ábrahámval, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségéről.

25 És megtekinté Isten az Izráel fiait és gondja vala rájuk Istennek.

FEJEZET 3

Mózes pedig örzi vala az ő ipának, Jethrónak a Midián papjának juhait és hajtá a juhokat a pusztán túl és juta az Isten hegyéhez, Hórebhez.

2 És megjelenék néki az Úr anygala tűznek lángjában egy csipkebokor közepéből, és látá, hogy ímé a csipkebokor ég vala; de a csipkebokor meg nem emésztetik vala.

3 S monda Mózes: Oda megyek, hogy lássam e nagy csudát, miért nem ég el a csipkebokor.

4 És látá az Úr, hogy oda méne megnézni, és szólítá őt Isten a csipkebokorból, mondván: Mózes, Mózes. Ez pedig monda: Ímhol vagyok.

5 És monda: Ne jöjj ide közel, oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, a melyen állasz, szent föld.

6 És monda: Én vagyok a te atyádnak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene. Mózes pedig elrejté az ő orcáját, mert fél vala az Istenre tekinteni.

7 Az Úr pedig monda: Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, a mely Égyiptomban vagyon és meghallottam az ő sanyargatóik miatt való kiáltásukat; sőt ismerem szenvedéseit.

8 Le is szállok, hogy megszabadítsam őt az Égyiptombeliek kezéből és felvigyem őt arról a földről, jó és tágas földre, téjjel és mézzel folyó földre, a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok lakóhelyére.

9 Mivel hát ímé feljutott hozzám az Izráel fiainak kiáltása és láttam is a nyomorgatást, a melylyel nyomorgatják őket az Égyiptombeliek:

10 Most azért eredj, elküdelek téged a Faraóhoz és hozd ki az én népemet, az Izráel fiait Égyiptomból.

11 Mózes pedig monda az Istennek: Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a Faraóhoz és kihozzam Izráel fiait Égyiptomból?

12 És felele: Én veled leszek! és ez lesz a jele, hogy én küldöttelek téged, hogy mikor kihozod a népet Égyiptomból, ezen a hegyen fogtok szolgálni az Istennek.

13 Mózes pedig monda az Istennek: Ímé én elmegyek az Izráel fiához és ezt mondom nekik: A ti atyáitok Istene küldött engem ti hozzátok; ha azt mondják nekem: Mi a neve? mit mondjak nekik?

14 És monda Isten Mózesnek: VAGYOK A KI VAGYOK. És monda: Így szólj az Izráel

fiaihoz: A VAGYOK küldött engem ti hozzátok.

15 És ismét monda Isten Mózesnek: Így szólj az Izráel fiaihoz: Az Úr, a ti atyáitoknak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene küldött engem ti hozzátok. Ez az én nevem mind örökké és ez az én emlékezetem nemzetségről nemzetségre.

16 Menj el és gyűjtsd egybe az Izráel véneit és mondd ezt nékik: Az Úr, a ti atyáitok Istene, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene megjelent nékem, mondván: Megemlékeztem rólatok és arról a mit elkövettek rajtatok Égyiptomban.

17 És mondám: Kiviszlek titeket az égyiptomi nyomorúságból a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok földére, téjjel és mézzel folyó földre.

18 És ha hallgatnak szavadra, akkor elmegy te és az Izráel vénei Égyiptom királyához, s így szóltok neki: Az Úr, a héberek Istene megjelent nekünk; most azért hadd menjünk három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Úrnak a mi Istenünknek.

19 Én pedig tudom, hogy az égyiptomi király nem engedi meg néktek, hogy elmenjete, még erőhatalomra sem.

20 Kinyújtom azért az én kezemet és megverem Égyiptomot mindenféle csudáimmal, melyeket véghez viszek benne; így azután elbocsát titeket.

21 És kedvessé tészem e népet az Égyiptombeliek előtt, és leszen, hogy mikor kimentek, nem mentek üresen.

22 Kérjen azért minden asszony az ő szomszédasszonyától és háza lakó asszonyától ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat; és rakjátok azokat fiaitokra és leányaitokra, s így foszszátok ki Égyiptomot.

FEJEZET 4

Felele Mózes és monda: De ők nem hisznek nékem s nem hallgatnak szavamra, sőt azt mondják: nem jelent meg néked az Úr.

2 Az Úr pedig monda neki: Mi az a kezedben? S ő monda: Vessző.

3 Vesd azt - úgymond - a földre. És veté azt a földre és lőn kígyóvá; és Mózes elfutamodék előle.

4 Monda pedig az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát! És kinyújtá kezét és megragadá azt, és vesszővé lőn az ő kezében.

5 Hogy elhigyjék, hogy megjelent néked az Úr, az ő atyáik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene.

6 És ismét monda neki az Úr: Nosza dugd kebeledbe a kezed; és kebelébe dugá kezét és kihúzá: ímé az ő keze poklos vala, olyan mint a hó.

7 És monda: Dugd vissza kebeledbe a kezed: és visszadugá kezét kebelébe és kivevé azt kebeléből és ímé ismét olyanná lőn mint teste.

8 És ha úgy lenne, hogy nem hisznek néked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek a második jel szavának.

9 És ha úgy lenne, hogy ennek a két jelnek sem hisznek és nem hallgatnak szavadra: akkor meríts vizet a folyóvízből és öntsd a szárazra, és a víz, a mit a folyóvízből merítettél, vérré lesz a szárazon.

10 És monda Mózes az Úrnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesenszóló sem tegnaptól, sem tegnap előttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgáddal; mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.

- 11** Az Úr pedig monda néki: Ki adott száját az embernek? Avagy ki tesz némává vagy siketté, vagy látóvá vagy vakká? Nemde én, az Úr?
- 12** Most hát eredj és én lések a te száddal, és megtanítlak téged arra, a mit beszélned kell.
- 13** Ő pedig monda: Kérlek, Uram, csak küldd, a kit küldeni akarsz.
- 14** És felgerjede az Úr haragja Mózes ellen és monda: Nemde atyádfia néked a Lévi nemzetségből való Áron? Tudom, hogy ő ékesenszóló és ímé ő ki is jó elődbe s mihelyt meglát, örvendezni fog az ő szívében.
- 15** Beszélj azért vele, és add szájába a beszédeket, és én lések a te száddal és az ő szájával és megtanítalak titeket arra, a mit cselekedjetek.
- 16** És ő beszél majd helyetted a néphez és ő lesz néked száj gyanánt, te pedig leszesz néki Isten gyanánt.
- 17** Ezt a vesszőt pedig vedd kezébe, hogy véghez vidd vele ama jeleket.
- 18** És méne Mózes és visszatére az ő ipához Jethróhoz és monda néki: Hadd menjek és térjek vissza az én atyámfiához Égyiptomba, hogy meglássam, ha élnek-e még? És monda Jethró Mózesnek: Eredj el békességgel.
- 19** Az Úr pedig monda Mózesnek Midiánban: Eredj, térj vissza Égyiptomba; mert meghaltak mindazok a férfiak, kik téged halálra kerestek vala.
- 20** És felvevé Mózes az ő feleségét és az ő fiait és felülteté őket a számárra és visszatére Égyiptom földére. Az Isten vesszejét pedig kezébe vevé Mózes.
- 21** És monda az Úr Mózesnek: Mikor elindulsz, hogy visszatérj Égyiptomba, meglásd, hogy mindazokat a csudákat véghez vidd a Faraó előtt, melyeket kezébe adtam; én pedig megkeményítem az ő szívét, és nem bocsátja el a népet.
- 22** Ezt mondd azért a Faraónak: Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izráel.
- 23** Ha azt mondom néked: Bocsásd el az én fiamat, hogy szolgáljon nékem és te vonakodol elbocsátani: ímé én megölöm a te elsőszülött fiadat.
- 24** És lőn az úton, egy szálláson, eleibe állá az Úr és meg akarja vala őt ölni.
- 25** De Czippora egy éles követ veve és lemetszé az ő fiának előbőrét és lába elé veté mondván: Bizony, vérjegyesem vagy te nékem!
- 26** És békét hagyá néki. Akkor monda: Vérjegyes a körülmetélkedésért.
- 27** Áronnak pedig monda az Úr: Eredj Mózes eleibe a pusztába! És elméne és találkozik vele az Isten hegyénél és megcsókolá őt.
- 28** Mózes pedig elbeszélé Áronnak az Úr mindama szavait, melyekkel őt elküldötte vala és mindazokat a jeleket, melyeket reá bízott vala.
- 29** És méne Mózes és Áron és egybegyűjték Izráel fiainak minden véneit.
- 30** És elmondá Áron mindazokat a beszédeket, melyeket mondott vala az Úr Mózesnek és megcselekedé a jeleket a nép szemei előtt.
- 31** És hitt a nép, és megértette, hogy meglátogatta az Úr izráel fiait és megtekintette nyomorúságukat. És meghajták magokat és leborulának.

FEJEZET 5

Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondának a Faraónak: Ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nékem a pusztában.

2 A Faraó pedig mondá: Kicsoda az Úr, hogy szavára hallgassak, és elbocsássam izráelt?

Nem ismerem az Urat és nem is bocsátom el Izráelt.

³ Ők pedig mondának: A héberek Istene megjelent nekünk; hadd mehessünk hát háromnapi útra a pusztába, hogy áldozhassunk az Úrnak a mi Istenünknek, hogy meg ne verjen minket döghalállal vagy fegyverrel.

⁴ Egyiptom királya pedig monda nekik: Mózes és Áron! miért vonjátok el a népet az ő munkáitól? menjetek dolgozókra.

⁵ Ezt is mondja vala a Faraó: Ímé a föld népe most sok, és ti elhagytátok velök az ő munkáikat.

⁶ Parancsolá azért a Faraó azon a napon a nép sarczoltatóinak és felvigyázóinak, mondván:

⁷ Ne adjatok többé polyvát a népnek a téglavetéshez mint ennekelőtte; hadd menjenek el ők magok és szedjenek magoknak polyvát.

⁸ De a téгла számát, mennyit ennekelőtte csináltak, vessétek ki rájuk; azt le ne szállítsátok, mert restek ők és azért kiáltoznak, mondván: Menjünk el, áldozzunk a mi Istenünknek.

⁹ Neheztessék meg a szolgálat ezeken az embereken, hogy azzal legyen dolguk és ne hajtsanak hazug szóra.

¹⁰ Kimenének azért a nép sarczoltatói és felvigyázói és ezt mondák a népnek mondván: Ezt mondja a Faraó: Nem adok néktek polyvát.

¹¹ Menjetek magatok, szedjete magatoknak polyvát onnan, a hol találtok; mert semmi sem szállítatik le szolgálatotokból.

¹² És elszélede a nép egész Egyiptom földén, hogy tarlót szedjen polyva helyett.

¹³ A sarczoltatók pedig szorítják vala, mondván: Végezzétek el munkátokat, napjában a napi munkát, mint akkor, a mikor polyva volt.

¹⁴ És verettetének az Izráel fiai közül való felvigyázók, a kiket a Faraó sarczoltatói rendeltek vala fölējök, mondván: Miért nem végeztétek el a rátok vetett téglaszámot sem tegnap, sem ma úgy, mint ennekelőtte?

¹⁵ És elmenének az Izráel fiai közül való felvigyázók és kiáltának a Faraóhoz, mondván: Miért cselekszel így a te szolgáliddal?

¹⁶ Polyvát nem adnak a te szolgálidnak és azt mondják nekünk: Csináljatok téglát! És ímé a te szolgálid verettetnek, a te néped pedig vétkezik.

¹⁷ Az pedig monda: Restek vagytok, restek, azért mondjátok: Menjünk el, áldozzunk az Úrnak!

¹⁸ Most pedig menjetek, dolgozzatok, polyvát ugyan nem adnak néktek, de a rátok vetett téгла-számot be kell adnotok.

¹⁹ Akkor látják vala Izráel fiainak felvigyázói, hogy bajban vannak, mivel azt kell mondaniok: a téгла-számot le ne szállítsátok; napjában a napi munka meglegyen.

²⁰ És mikor kijövének a Faraótól, szembe találkoznak Mózesel és Áronnal.

²¹ S mondának nekik: Lászon meg titeket az Úr és ítéljen meg, kik rossz hírbe kevertetek minket a Faraó előtt és az ő szolgálai előtt, fegyvert adván azok kezébe, hogy megöljenek minket.

²² S visszaméne Mózes az Úrhoz és monda: Uram, miért engedsz rosszul bánni ezzel a néppel! Miért küldél engem ide?

²³ Mert attól fogva, hogy bemenék a Faraóhoz, hogy a te nevedben szóljak, rosszabbul bánik e néppel; megszabadítani pedig nem szabadítád meg a te népedet.

FEJEZET 6

Az Úr pedig monda Mózesnek: Majd meglátod mit cselekszem a Faraóval; mert hatalmas kéz miatt kell őket elbocsátani és hatalmas kéz miatt űzi el őket az ő földéről.

² Az Isten pedig szóla Mózeshez és monda néki: Én vagyok az Úr.

³ Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg mint mindenható Isten, de az én Jehova nevemen nem voltam előttük ismeretes.

⁴ Szövetséget is kötöttem velek, hogy nekik adom a Kanaán földét, az ő tartózkodásuk földét, a melyen tartózkodjanak.

⁵ Fohászkodását is meghallottam az Izráel fiainak a miatt, hogy az Égyiptombeliek szolgálatra szorítják őket, megemlékeztem az én szövetségemről.

⁶ Annakokáért mondd meg az Izráel fiainak: Én vagyok az Úr és kiviszlek titeket Égyiptom nehéz munkái alól és megszabadítlak titeket az ő szolgálatjoktól és megmentlek titeket kinyújtott karral és nagy büntető ítéletek által.

⁷ És népemmé fogadlak titeket s Istentekké leszek néktek és megtudjátok, hogy én vagyok a ti Uratok Istentek, a ki kihoztalak titeket Égyiptom nehéz munkái alól.

⁸ És béviszlek titeket a földre, a mely felől esküre emeltem fel kezemet, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adom azt, és néktek adom azt örökségül, én az Úr.

⁹ Eképen szóla Mózes az Izráel fiaihoz; de nem hallgatának Mózesre, a kislelkűség és a kemény szolgálat miatt.

¹⁰ Az Úr pedig szóla Mózeshez mondván:

¹¹ Eredj be, szólj a Faraónak, Égyiptom királyának, hogy bocsássa el Izráel fiait az ő földéről.

¹² Mózes pedig szóla az Úr előtt, mondván: Ímé Izráel fiai nem hallgatnak reám, hogy hallgatna hát reám a Faraó, holott én nehéz ajkú vagyok?

¹³ És szóla az Úr Mózeshez és Áronhoz és rendelé őket Izráel fiaihoz és a Faraóhoz, Égyiptom királyához, hogy hozzák ki az Izráel fiait Égyiptom földéről.

¹⁴ Ezek atyáik házanépének fejei: Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai: Khanókh, Pallu, Kheczrón és Karmi. Ezek a Rúben nemzetségei.

¹⁵ Simeon fiai pedig: Jemúél, Jámin, Óhad, Jákin, Czohar és Saul, a kanaánbeli asszony fiai. Ezek a Simeon nemzetségei.

¹⁶ Ezek pedig a Lévi fiainak nevei az ő születésök szerint: Gersón, Kehát és Merári. Lévi életének esztendei pedig: száz harminczhét esztendő.

¹⁷ Gersón fiai: Libni, Simhi, az ő nemzetségeik szerint.

¹⁸ Kehát fiai pedig: Amrám, Jiczhár, Khebrón és Huzziél. Kehát életének esztendei pedig: száz harminczhárom esztendő.

¹⁹ Merári fiai pedig Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei az ő születésök szerint.

²⁰ Amrám pedig feleségül vevé magának Jókébedet, atyjának hűgát s ez szülé néki Áront és Mózes. Amrám életének esztendei pedig száz harminczhét esztendő.

²¹ Jiczhár fiai pedig: Kórákh, Nefeg és Zikri.

²² Huzziél fiai pedig: Misáél, Elczáfán és Szithri.

²³ Áron pedig feleségül vevé magának Elisebát, Aminádáb leányát, Nakhsón hűgát s ez szülé néki Nádábot, Abíhut, Eleázárt és Ithámárt.

²⁴ Kórákh fiai pedig: Asszir, Elkánáh és Abiászáf. Ezek a Kórákh nemzetségei.

²⁵ Eleázár pedig az Áron fia, a Putiél leányai közül vőn magának feleséget s ez szülé néki Fineást. Ezek a Léviták atyáinak fejei az ő nemzetségeik szerint.

- ²⁶ Ez Áron és Mózes, a kiknek mondá az Úr: Hozzátok ki az Izráel fiait Égyiptom földéről, az ő seregeik szerint.
- ²⁷ Ők azok, a kik szóltak a Faraónak Égyiptom királyának, hogy kihozhassák az Izráel fiait Égyiptomból. Ez Mózes és Áron.
- ²⁸ És lőn a mikor szóla az Úr Mózesnek Égyiptom földén.
- ²⁹ Így szóla az Úr Mózesnek, mondván: Én vagyok az Úr: mondd el a Faraónak Égyiptom királyának mindazt, a mit én szólok néked.
- ³⁰ Mózes pedig monda az Úr előtt: Ímé én nehéz ajakú vagyok, hogy hallgatna reám a Faraó?

FEJEZET 7

Az Úr pedig monda Mózesnek: Lásd, Istenévé teszek téged a Faraónak, Áron pedig, a te atyádfia, szószólód leszen.

- ² Te mondj el mindent, a mit néked parancsolok; Áron pedig, a te atyádfia mondja meg a Faraónak, hogy bocsással el Izráel fiait az ő földéről.
- ³ Én pedig megkeményítem a Faraó szívét és megsokasítom az én jeleimet és csudáimat Égyiptom földén.
- ⁴ És a Faraó nem hallgat reátok; akkor én kezemet Égyiptomra vetem, és kihozom az én seregeimet, az én népemet, az Izráel fiait Égyiptom földéről nagy büntető ítéletek által.
- ⁵ S megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, a mikor kinyujtándom kezemet Égyiptomra és kihozándom az Izráel fiait ő közülök.
- ⁶ És cselekedék Mózes és Áron, a mint parancsolta vala nékik az Úr; úgy cselekedének.
- ⁷ Mózes pedig nyolczvan esztendő és Áron nyolczvanhárom esztendő vala, a mikor a Faraóval beszéltek.
- ⁸ És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak mondván:
- ⁹ Ha szól hozzátok a Faraó mondván: tegyetek csudát; akkor mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és vedd a Faraó elé; kígyóvá lesz.
- ¹⁰ Beméne azért Mózes és Áron a Faraóhoz, és úgy cselekedének, a mint az Úr parancsolta vala; veté Áron az ő vesszejét a Faraó elé és az ő szolgálai elé, és kígyóvá lőn.
- ¹¹ És előhíva a Faraó is a bölcseket és varázslókat, és azok is, Égyiptom írástudói, úgy cselekedének az ő titkos mesterségökkel.
- ¹² Elveté ugyanis mindenik az ő vesszejét és kígyókká lőnek; de az Áron vesszeje elnyelé azok vesszejét.
- ¹³ És megkeményedék a Faraó szíve és nem hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr.
- ¹⁴ Az Úr pedig monda Mózesnek: Kemény a Faraó szíve, nem akarja a népet elbocsátani.
- ¹⁵ Eredj a Faraóhoz reggel; ímé ő kimegy a vízhez, és állj eleibe a folyóvíz partján, és a vesszőt, a mely kígyóvá változott vala, vedd kezedbe.
- ¹⁶ És mondd néki: Az Úr, a héberek Istene küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem a pusztában; de ímé mindez ideig meg nem hallgattál.
- ¹⁷ Így szólt az Úr: Erről tudod meg, hogy én vagyok az Úr: Ímé én megsujtom a vesszővel, a mely kezemben van, a vizet, a mely a folyóban van, és vérré változik.
- ¹⁸ És a hal, a mely a folyóvízben van, meghal, a folyóvíz pedig megbüdösödik és irtózni fognak az Égyiptombeliek vizet inni a folyóból.

- ¹⁹ Monda azért az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és nyujtsd ki kezedet Égyiptom vizeire; azoknak folyóvizeire, csatornáira, tavaira és minden vízfogóira, hogy vérré legyenek és vér legyen Égyiptom egész földén, mind a fa-, mind a kőedényekben.
- ²⁰ Mózes és Áron pedig úgy cselekedének, a mint az Úr parancsolta vala. És felemelé a vesszőt és megsujtá a vizet, a mely a folyóban vala a Faraó előtt és az ő szolgálai előtt, és mind vérré változék a víz, a mely a folyóban vala.
- ²¹ A hal pedig, a mely a folyóvízben vala, meghala, és megbüdösödék a folyóvíz, és nem ihatának az Égyiptombeliek a folyónak vizéből; és vér vala az egész Égyiptom földén.
- ²² De úgy cselekedének Égyiptom írástudói is az ő varázslásukkal, és kemény maradt a Faraó szíve és nem hallgata reájok; a mint az Úr megmondotta vala.
- ²³ És elfordula a Faraó és haza méne és ezen sem indula meg az ő szíve.
- ²⁴ Az Égyiptombeliek pedig mindnyájan ássák vala a folyóvíz mellékét vízért, hogy ihassanak; mert nem ihatják vala a folyó vizét.
- ²⁵ És hét nap telék el, a mióta az Úr megsujtotta vala a folyóvizet.

FEJEZET 8

- É**s monda az Úr Mózesnek: Menj be a Faraóhoz és mondd néki: Azt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.
- ² Ha pedig te el nem akarod bocsátani, ímé én egész határodát békákkal verem meg.
- ³ És a folyóvíz békáktól pozsgos és felmennek és bemennek a te házádba és ágyasházadba és ágyadra és a te szolgálid házába és néped közé és a te kemenczéidbe és sütőteknőidbe.
- ⁴ És reád és népedre s minden te szolgálidra felmennek a békák.
- ⁵ És monda az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki kezéd a te vessződdel a folyóvizekre, csatornákra és tavakra, és hozd fel a békákat Égyiptom földére.
- ⁶ És kinyujtá kezét Áron Égyiptom vizeire, és békák jövének fel és ellepék Égyiptom földét.
- ⁷ De az írástudók is úgy cselekedének az ő titkos mesterségökkel és felhozák a békákat Égyiptom földére.
- ⁸ És hívatá a Faraó Mózeset és Áront és monda: Könyörögjete az Úrnak, hogy távolítsa el rólam és az én népemről a békákat, és én elbocsátom a népet, hogy áldozzék az Úrnak.
- ⁹ Mózes pedig monda a Faraónak: Parancsolj velem: mikorra könyörögjek éretted és a te szolgálidért és a te népedért, hogy elpusztuljanak a békák tőled és házaidtól; és csak a folyóvízben maradjanak meg.
- ¹⁰ Felele a Faraó: Holnapra. És monda Mózes: A mint kívánod, hogy megtudd, hogy nincs hasonló a mi Urunkhoz Istenünkhöz.
- ¹¹ És eltávoznak a békák tőled, meg a te házaidtól, szolgálidtól és a te népedtől; csak a folyóvízben maradnak meg.
- ¹² És kiméne Mózes és Áron a Faraótól és kiálta Mózes az Úrhoz a békák felől, a melyeket a Faraóra bocsátott vala.
- ¹³ És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék és kiveszének a békák a házakból, udvarokból és mezőkről.
- ¹⁴ És rakásokba gyűjték azokat össze és a föld megbüszhődék.
- ¹⁵ S a mint látá a Faraó, hogy baja könnyebbül, megkeményíté az ő szívét, és nem

hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr.

16 És szóla az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki a te vessződet és sujtsd meg a föld porát, hogy tetvekké legyen egész Égyiptom földén.

17 És aképen cselekedének. Áron kinyújtá kezét az ő vesszejével és megsujtá a föld porát, és tetvek lőnek emberen és barmon; a föld minden pora tetvekké lőn egész Égyiptom földén.

18 És úgy cselekedének az írástudók is az ő varázslásukkal, hogy tetveket hozzanak elő, de nem teheték; és valának a tetvek emberen és barmon.

19 És mondák az írástudók a Faraónak: Az Isten ujja ez. De kemény maradt a Faraó szíve, és nem hallgata reájok; a mint mondotta vala az Úr.

20 Az Úr pedig monda Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe; ímé kimegy a vizek felé, és mondd néki: Ezt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

21 Mert ha el nem bocsátod az én népemet, ímé én bocsátok te reád, a te szolgáláidra és a te népedre és a te házádra ártalmas bogarakat, és megtelnek az Égyiptombeliek házai ártalmas bogarakkal és a föld is, a melyen ők vannak.

22 De különválasztom azon a napon Gósen földét, a melyen az én népem lakik, hogy ne legyenek ott ártalmas bogarak, azért, hogy megtudd, hogy én vagyok az Úr ezen a földön.

23 És különbséget tések az én népem között és a te néped között. Holnap leszen e jelenség.

24 És aképen cselekedék az Úr; jövének ugyanis ártalmas bogarak a Faraó házára és az ő szolgálái házára, és egész Égyiptom földén pusztává lőn a föld az ártalmas bogarak miatt.

25 És hívatá a Faraó Mózes és Áront és monda: Menjetek, áldozzatok a ti Isteneteknek ezen a földön.

26 Mózes pedig monda: Nincs rendén, hogy úgy cselekedjünk, hogy mi azt áldozzuk az Úrnak a mi Istenünknek, a mi utálatos az Égyiptombeliek előtt: ímé, ha azt áldozzuk az ő szemeik előtt, a mi az Égyiptombelieknek utálatos, nem köveznek-e meg minket?

27 Háromnapj járó földre megyünk a pusztába és úgy áldozunk a mi Urunknak Istenünknek, a mint megmondja nekünk.

28 És monda a Faraó: Én elbocsátalak titeket, hogy áldozzatok a ti Uratoknak Istenteknek a pusztában, csak nagyon messze ne távozzatok; imádkozzatok érettem.

29 Mózes pedig monda: Ímé én kimegyek te tőled és imádkozom az Úrhoz és eltávoznak az ártalmas bogarak a Faraótól és az ő szolgálitól és az ő népétől holnap; csak megint el ne ámítson a Faraó, hogy el ne bocsássa a népet áldozni az Úrnak.

30 És kiméne Mózes a Faraótól és imádkozék az Úrhoz

31 és az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék; s eltávozána az ártalmas bogarak a Faraótól, szolgálitól és népétől; egy sem marada.

32 De a Faraó ezúttal is megkeményíté az ő szívét és nem bocsátá el a népet.

FEJEZET 9

És monda az Úr Mózesnek: Menj a Faraóhoz és beszélj vele: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem:

2 Mert ha nem akarod elbocsátani és tovább is tartóztatod őket:

3 Ímé az Úr keze leszen a te mezei barmaidon, lovakon, szamarakon, tevéken, ökrökön és juhokon; igen nagy döghalál.

- ⁴ De különbséget tesz az Úr az Izráel barmai között és Égyiptom barmai között, és mindabból, a mi Izráel fiaié, egy sem vész el.
- ⁵ Időt is hagyja az Úr, mondván: Holnap cselekszi az Úr ezt a dolgot a földön.
- ⁶ Meg is cselekedé az Úr ezt a dolgot másodnapon, és elhulla Égyiptomnak minden barma, de az Izráel fiainak barma közül egy sem hullott el.
- ⁷ El is küldé a Faraó, és ímé egy sem hullt vala el az Izráeliták barma közül: de a Faraó szíve kemény maradt, és nem bocsátá el a népet.
- ⁸ Az Úr pedig monda Mózesnek és Áronnak: Vegyétek tele markaitokat kemenczehamuval, és szórja azt Mózes az ég felé a Faraó szeme láttára.
- ⁹ Hogy porrá legyen Égyiptomnak egész földén, s emberen és barmon hólyagosan fakadó fekélyé legyen Égyiptomnak egész földén.
- ¹⁰ Vevének azért kemenczehamut és a Faraó elé állának, és Mózes az ég felé szórá azt; és lőn az emberen és barmon hólyagosan fakadó fekély.
- ¹¹ És az írástudók nem állhatnak vala Mózes előtt a fekély miatt; mert fekély vala az írástudókon s mind az Égyiptombelieken.
- ¹² De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr Mózesnek.
- ¹³ És monda az Úr Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe és mondd néki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.
- ¹⁴ Mert ezúttal minden csapásomat reá bocsátom a te szívedre, a te szolgálidra és a te népedre azért, hogy megtudd, hogy nincs én hozzám hasonló az egész földön.
- ¹⁵ Mert ha most kinyujtanám kezemet és megvernék téged és a te népedet döghalállal, akkor kivágattatnál a földről.
- ¹⁶ Ámde azért tartottalak fenn tégedet, hogy megmutassam néked az én hatalmam, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön.
- ¹⁷ Ha tovább is feltartóztatod az én népemet és nem bocsátod el őket:
- ¹⁸ Ímé holnap ilyenkor igen nagy jégesőt bocsátok, a melyhez hasonló nem volt Égyiptomban az napságtól fogva hogy fundáltatott, mind ez ideig.
- ¹⁹ Most annakokáért küldj el, hajtasd be barmaidat és mindenedet, valamid a mezőn van; minden ember és barom, a mely a mezőn találta és házba nem hajtatik, - jégeső szakad arra, és meghal.
- ²⁰ A ki a Faraó szolgálai közül az Úr beszédétől megfélemedék, szolgálait és barmait házakba futtatá.
- ²¹ A ki pedig nem törődék az Úr beszédével, szolgálait és barmát a mezőn hagyá.
- ²² Az Úr pedig monda Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az égre, hogy legyen jégeső Égyiptom egész földén az emberre, baromra és a mező minden fűvére, Égyiptom földén.
- ²³ Kinyujtá azért Mózes az ő vesszejét az égre, az Úr pedig mennydörgést támaszta és jégesőt, és tűz szálla le a földre, és jégesőt bocsátá az Úr Égyiptom földére.
- ²⁴ És lőn jégeső, és a tűz egymást éré az igen nagy jégeső közt, a melyhez hasonló nem volt az egész Égyiptom földén, mióta nép lakja.
- ²⁵ És elveré a jégeső egész Égyiptom földén mindazt, a mi a mezőn vala, embertől baromig; a mező minden fűvét is elveré a jégeső és a mező minden fáját is egybe rontá.
- ²⁶ Csak a Gósen földén, hol Izráel fiai valának, nem volt jégeső.
- ²⁷ A Faraó pedig elküldé és hívatá Mózes és Áront, és monda nékik: Vétkeztem ezúttal; az Úr az igaz; én pedig és az én népem gonoszok vagyunk.
- ²⁸ Imádkozzatok az Úrhoz, hogy legyen elég a mennydörgés és jégeső, és akkor

elbocsátlak titeket és nem maradtok tovább.

²⁹ Mózes pedig monda néki: Mihelyt kimegyek a városból, felemelem kezeimet az Úrhoz; megszűnnek a mennydörgések és nem lesz többé jégeső, hogy megtudd, hogy az Úré a föld.

³⁰ De tudom, hogy te és a te szolgálid még nem félték az Úr Istentől.

³¹ A len pedig és az árpa elvereték, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós vala.

³² De a búza és a tönköly nem vereték el, mert azok késeiek.

³³ És kiméne Mózes a Faraótól a városból és felemelé kezeit az Úrhoz, és megszűnének a mennydörgések s a jégeső és eső sem ömlik vala a földre.

³⁴ Amint látá a Faraó, hogy megszűnénk az eső, meg a jégeső és a mennydörgés, ismét vétkezék és megkeményíté szívét ő és az ő szolgálí.

³⁵ És kemény maradt a Faraó szíve, és nem bocsátá el az Izráel fiait, a mint megmondotta vala az Úr Mózes által.

FEJEZET 10

És monda az Úr Mózesnek: Menj be a Faraóhoz, mert én keményítettem meg az ő szívét és az ő szolgálinak szívét, azért hogy ezeket az én jeleimet megtegyem közöttök.

² És azért, hogy elbeszéljed azt a te fiadnak és fiad fiának hallatára, a mit Égyiptomban cselekedtem, és jeleimet, a melyeket rajtok tettem, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

³ És beméne Mózes és Áron a Faraóhoz és mondának néki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Meddig nem akarod még magadat megalázni én előttem? Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

⁴ Mert ha te nem akarod az én népemet elbocsátani, ímé én holnap sáskát hozok a te határodra.

⁵ És elborítja a földnek színét, úgy hogy nem lesz látható a föld, és megemészti a megmenekedett maradékot, a mi megmaradt néktek a jégeső után, és megemészti minden fát, mely néktek sarjadzik a mezőn.

⁶ És betöltik a te házaidat, és minden szolgálidnak házáat és minden Égyiptombelinek házáat, a mit nem láttak a te atyáid, sem a te atyáid atyjai, a mióta e földön vannak mind e mai napig. És megfordula s kiméne a Faraó elől.

⁷ A Faraó szolgálí pedig mondának őnéki: Meddig lesz még ez mi nekünk romlásunkra? Bocsásd el azokat az embereket, hogy szolgáljanak az Úrnak az ő Istenöknek. Még sem veszed-e eszedbe, hogy elvesz Égyiptom?

⁸ És visszahozák Mózes és Áront a Faraóhoz s monda ez nekik: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak a ti Istenteknek. Kik s kik azok, a kik elmennek?

⁹ Mózes pedig monda: A mi gyermekeinkkel és véneinkkel megyünk, a mi fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és barmainkkal megyünk, mert az Úrnak innepet kell szentelnünk.

¹⁰ Monda azért nekik: Úgy legyen veletek az Úr, a mint elbocsátlak titeket és gyermekeiteket! Vigyázzatok, mert gonoszra igyekeztek.

¹¹ Nem úgy! menjetek el ti férfiak és szolgáljatok az Úrnak, mert ti is ezt kívántátok. És elűzék őket a Faraó színe elől.

¹² És monda az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki a te kezedet Égyiptom földére a sáskáért, hogy jöjjön fel Égyiptom földére és emészse meg a földnek minden fűvét; mindazt a mit a jégeső meghagyott.

- 13** Kinyújtá azért Mózes az ő vesszejét Égyiptom földére, és az Úr egész nap és egész éjjel keleti szelet támaszta a földre. Mire reggel lőn, a keleti szél felhozá a sáskát.
- 14** És feljöve a sáska egész Égyiptom földére s nagy sokasággal szálla le Égyiptom egész határára. Annak előtte sem volt olyan sáska s ezután sem lesz olyan.
- 15** És elborítá az egész föld színét, és a föld elsötétedék, és megemészte a földnek minden fűvét és a fának minden gyümölcsét, a mit a jégeső meghagyott vala, és semmi zöld sem marada a fán, sem a mezőnek fűvén egész Égyiptom földén.
- 16** Akkor a Faraó sieté hívatni Mózeset és Áront és monda: Vétkeztem az Úr ellen, a ti Istenetek ellen és ti ellenetek.
- 17** Most annakokáért bocsásd meg csak ez egyszer az én vétkeket és imádkozzatok az Úrhoz a ti Istenetekhez, hogy csak ezt a halált fordítsa el én tőlem.
- 18** És kiméne a Faraó elől és imádkozék az Úrhoz.
- 19** És fordíta az Úr igen erős nyugoti szelet, és felkapá a sáskát és veté azokat a veres tengerbe; egy sáska sem marada egész Égyiptom határán.
- 20** De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem bocsátá el az Izráel fiait.
- 21** És monda az Úr Mózesnek: Nyujtsd ki a te kezedet az ég felé, hogy legyen setétség Égyiptom földén és pedig tapintható setétség.
- 22** És kinyújtá Mózes az ő kezét az ég felé, és lőn sűrű setétség egész Égyiptom földén három napig.
- 23** Nem látták egymást, és senki sem kelt fel az ő helyéből három napig; de Izráel minden fiának világosság vala az ő lakhelyében.
- 24** Akkor hívatá a Faraó Mózeset és monda: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak, csak juhaitok és barmaitok maradjanak; gyermekeitek is elmehetnek véletek.
- 25** Mózes pedig monda: Sőt inkább néked kell kezünkbe adnod véres áldozatra és égő-áldozatra valókat, hogy megáldozzuk a mi Urunknak, Istenünknek.
- 26** És velünk jönek a mi barmaink is, egy körömnyi sem marad el, mert azokból veszünk, hogy szolgáljunk a mi Urunknak Istenünknek; magunk sem tudjuk, mivel szolgálunk az Úrnak, míg oda nem jutunk.
- 27** De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem akará őket elbocsátani.
- 28** És monda néki a Faraó: menj el előlem; vigyázz magadra, hogy többé az én orczámat ne lásd; mert a mely napon az én orczámat látod, meghalsz.
- 29** Mózes pedig monda: Helyesen szólál. Nem látom többé a te orczádat.

FEJEZET 11

Az Úr pedig monda Mózesnek: Még egy csapást hozok a Faraóra és Égyiptomra; azután elbocsát titeket innen; a mikor mindenestől elbocsát, űzve hajt el titeket innen.

2 Szólj azért a népnek füle hallatára, hogy kérjenek a férfi az ő férfitársától, az asszony pedig az ő asszonytársától ezüst edényeket és arany edényeket.

3 Az Úr pedig kedvessé tevő a népet az Égyiptombeliek előtt. A férfiú Mózes is igen nagy vala Égyiptom földén a Faraó szolgálói előtt és a nép előtt.

4 És monda Mózes: Ezt mondja az Úr: Éjfél körül kimegyek Égyiptomba.

5 És meghal Égyiptom földén minden elsőszülött, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, a ki az ő királyi székében ül, a szolgálonak első szülöttéig, a ki malmot hajt; a baromnak is minden első fajzása.

6 És nagy jajgatás lesz egész Égyiptom földén, a melyhez hasonló nem volt és hasonló

nem lesz többé.

⁷ De Izráel fiai közül az eb sem ölti ki nyelvét senkire, az embertől kezdve a baromig; hogy megtudjátok, hogy különbséget tett az Úr Égyiptom között és Izráel között.

⁸ És mindezek a te szolgálaid lejönnek hozzám és leborulnak előttem, mondván: Eredj ki te és mind a nép, a mely téged követ, és csak azután megyek el. És nagy haraggal méne ki a Faraó elől.

⁹ Az Úr pedig monda Mózesnek: Azért nem hallgat reátok a Faraó, hogy az én csudáim sokasodjanak meg Égyiptom földén.

¹⁰ Mózes pedig és Áron mindezeket a csudákat megtevék a Faraó előtt; de az Úr megkeményíté a Faraó szívét. És nem bocsátá el Izráel fiait az ő földéről.

FEJEZET 12

Szóltott vala pedig az Úr Mózesnek és Áronnak Égyiptom földén, mondván:

² Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között.

³ Szóljatok Izráel egész gyülekezetének, mondván: E hónap tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.

⁴ Hogyha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz.

⁵ A bárány ép, hím, egy esztendősen legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek.

⁶ És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izráel községének egész gyülekezete estennen.

⁷ És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, a hol azt megesszik, hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.

⁸ A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sütvé, kovásztalan kenyérrel és keserű fűvekkel egyék meg azt.

⁹ Ne egyetek abból nyersen, vagy vízben főtten, hanem tűzön sütvé, a fejét, lábszáraival és belsejével együtt.

¹⁰ És ne hagyjatok belőle reggelre, vagy a mi megmarad belőle reggelre, tűzzel égessétek meg.

¹¹ És ilyen módon egyétek azt meg: Derékaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálczáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr páskhája az.

¹² Mert általmégyek Égyiptom földén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Égyiptom földén, az embertől kezdve a baromig, és Égyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr.

¹³ És a vér jelül lesz néktek a házakon, a melyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmetekre, mikor megverem Égyiptom földét.

¹⁴ És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és innepnek szenteljétek azt az Úrnak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt.

¹⁵ Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret; még az első napon takarítsátok el a kovászt házaitokból, mert valaki kovászust ejéndik az első naptól fogva a hetedik napig, az olyan lélek irtassék ki Izráelből.

¹⁶ Az első napon pedig szent gyűléstek legyen és a hetedik napon is szent gyűléstek legyen; azokon semmi munkát ne tegyetek, egyedül csak a mi eledelére való minden

embernek, azt el lehet készítenetek.

17 Megtartsátok a kovásztalan kenyér innepét; mert azon a napon hoztam ki a ti seregeiteket Égyiptom földéről; tartsátok meg hát e napot nemzetségről nemzetségre, örök rendtartás szerint.

18 Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján estve egyetek kovásztalan kenyeret, a hónap huszonegyedik napjának estvéjéig.

19 Hét napon át ne találtassék kovász a ti házaitekban; mert valaki kovászt ejéndik, az a lélek kiirtatik Izráel gyülekezetéből, akár jövevény, akár az ország szülöttje legyen.

20 Semmi kovászt ne egyetek, minden lakóhelyeteken kovásztalan kenyeret egyetek.

21 Előhívá tehát Mózes Izráel minden véneit és monda nékik: Fogjatok és vegyetek magatoknak bárányt családaitok szerint és öljétek meg a páskhát.

22 És vegyetek egy kötés izsópot és mártsátok a vérbe, a mely az edényben van, és hintsétek meg a szemöldökfát és a két ajtófelet abból a vérből, a mely az edényben van; ti közületek pedig senki se menjen ki az ő házának ajtaján reggelig.

23 Mikor általmegy az Úr, hogy megverje az Égyiptombelieket és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélen: elmegy az Úr az ajtó mellett és nem engedi, hogy a pusztító bemenjen öldökölni a ti házaitekba.

24 Megtartsátok azért ezt a dolgot, rendtartás gyanánt, magadnak és fiaidnak mindörökre.

25 És mikor bementek a földre, melyet az Úr ad néktek, a mint megmondotta vala: akkor tartsátok meg ezt a szertartást.

26 Mikor pedig a ti fiaitok mondandjának néktek: Micsoda ez a ti szertartástok?

27 Akkor mondjátok: Páskha-áldozat ez az Úrnak, a ki elment az Izráel fiainak házai mellett Égyiptomban, mikor megverte az Égyiptombelieket, a mi házainkat pedig megoltalmazta. És a nép meghajtá magát és leborula.

28 És menének és úgy cselekedének az Izráel fiai, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek és Áronnak; úgy cselekedének.

29 Lőn pedig éjfélkor, hogy megöle az Úr minden elsőszülöttet Égyiptomnak földén, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, a ki az ő királyi székiben ül vala, a tömlöczbeli fogolynak elsőszülöttéig és a baromnak is minden első fajzását.

30 És fölkele a Faraó azon az éjszakán és mind az ő szolgálai és egész Égyiptom, és lőn nagy jajgatás Égyiptomban; mert egy ház sem vala, melyben halott ne lett volna.

31 És hívatá Mózeset és Áront éjszaka és monda: Keljetek fel, menjetek ki az én népem közül, mind ti, mind Izráel fiai és menjetek, szolgáljatok az Úrnak, a mint mondátok.

32 Juhaitokat is, barmaitokat is vegyétek, a mint mondátok és menjetek el és áldjatok engem is.

33 És az Égyiptombeliek erősen rajta valának, hogy a népet mentül hamarabb kiküldhessék az országból; mert azt mondják vala: mindnyáján meghalunk.

34 És a nép az ő tésztáját, minekelőtte megkelt volna, sütőteknőivel együtt ruhájába kötve, vállára veté.

35 Az Izráel fiai pedig Mózes beszéde szerint cselekedének és kérenek az Égyiptombeliektől ezüst edényeket és arany edényeket, meg ruhákat.

36 Az Úr pedig kedvessé tette vala a népet az Égyiptombeliek előtt, hogy kérésökre hajlának és kifoszták az Égyiptombelieket.

37 És elindulának Izráel fiai Rameszeszből Szukhóthba, mintegy hatszáz ezeren gyalog, csupán férfiak a gyermekeken kívül.

38 Sok elegy nép is méne fel velök; juh is, szarvasmarha is, felette sok barom.

- ³⁹ És sütének a tésztából, melyet Égyiptomból hoztak vala, kovásztalan pogácsákat, mert meg nem kelhet vala mivelhogy kiűzetének Égyiptomból és nem késhtének s még eleséget sem készítenek magoknak.
- ⁴⁰ Az Izráel fiainak lakása pedig, a míg Égyiptomban laknak, négyszáz harmincz esztendő vala.
- ⁴¹ És lön a négyszáz harmincz esztendő végén, lön pedig ugyanazon napon, hogy az Úrnak minden serege kijöve Égyiptomnak földéről.
- ⁴² Az Úr tiszteletére rendelt éjszaka ez, a melyen kihozta őket Égyiptom földéről; az Úr tiszteletére rendelt éjszaka Izráel minden fiai előtt nemzetségről nemzetségre.
- ⁴³ És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Ez a Páskha rendtartása: Egy idegen származású se egyék abból.
- ⁴⁴ Akárkinek is pénzen vett szolgálja akkor egyék abból, ha körülmetélted.
- ⁴⁵ A zsellér és a béres ne egyék abból.
- ⁴⁶ Egy házban egyék meg; a házból ki ne vígy a húsból, és csontot se törjetekek össze abban.
- ⁴⁷ Izráel egész gyülekezete készítse azt.
- ⁴⁸ És ha jövevény tartózkodik nálad, és páskhát akarna készíteni az Úrnak: metéltessék körül minden férfia, és úgy foghat annak készítéséhez, és legyen olyan, mint az országnak szülötte. Egy körülmetéletlen se egyék abból.
- ⁴⁹ Egy törvénye legyen az ott születettnek és a jövevénynek, a ki közöttetek tartózkodik.
- ⁵⁰ És Izráel fiai mindnyájan megcselekedék; a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek és Áronnak, úgy cselekedének.
- ⁵¹ Ugyanazon napon hozá ki az Úr az Izráel fiait Égyiptomnak földéről, az ő seregeik szerint.

FEJEZET 13

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

- ² Nékem szentelj minden elsőszülöttet, valami megnyitja az ő anyjának méhét az Izráel fiai között, akár ember, akár barom, enyim legyen az.
- ³ És monda Mózes a népnek: Megemlékezzél e napról, melyen kijöttetek Égyiptomból, a szolgálatnak házából; mert hatalmas kézzel hozott ki onnan titeket az Úr; azért ne egyetek kovászos.
- ⁴ Ma mentek ki az Abib hónapban.
- ⁵ És ha majd bevisz téged az Úr a Kananeusok, meg Khittheusok, meg Emoreusok, meg Khivveusok és Jebuzeusok földére, melyről megesküdött a ti atyáitoknak, hogy néked adja azt a téjjel és mézzel folyó földet: akkor ebben a hónapban végezd ezt a szertartást.
- ⁶ Hét napon át kovásztalan kenyeret egyél, a hetedik napon pedig innepet ülj az Úrnak.
- ⁷ Kovásztalan kenyeret egyél hét napon át, és ne láttassék nálad kovászos kenyér, se kovász ne láttassék a te egész határodban.
- ⁸ És add tudtára a te fiadnak azon a napon, mondván: Ez a miatt van, a mit az Úr cselekedett velem, mikor kijövék Égyiptomból.
- ⁹ És legyen az néked jel gyanánt a te kezeden és emlékezetül a te szemeid előtt azért, hogy az Úr törvénye a te szádban legyen, mert hatalmas kézzel hozott ki téged az Úr Égyiptomból.
- ¹⁰ Tartsd meg azért ezt a rendelést annak idejében esztendőről esztendőre.

- 11** Ha pedig beviénd téged az Úr a Kananeusok földére, a miképen megesküdött néked és a te atyáidnak, és azt néked adándja:
- 12** Az Úrnak ajánld fel akkor mindazt a mi az ő anyjának méhét megnyitja, a baromnak is, a mi néked lesz, minden méhnyitó fajzását; a hímek az Úré.
- 13** De a szárnak minden első fajzását báránygyal váltsd meg; ha pedig meg nem váltod, szegd meg a nyakát. Az embernek is minden elsőszülöttét megváltsd a te fiaid közül.
- 14** És ha egykor a te fiad téged megkérdez, mondván: Micsoda ez? akkor mondd néki: Hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Égyiptomból, a szolgálatnak házából.
- 15** És lőn, mikor a Faraó megátalkodottan vonakodék minket elbocsátani: megöle az Úr minden elsőszülöttét Égyiptom földén, az ember elsőszülöttétől a barom első fajzásáig; azért áldozok én az Úrnak minden hímet, mely anyja méhét megnyitja, és megváltom az én fiaimnak minden elsőszülöttét.
- 16** Legyen azért jel gyanánt a te kezeden és homlok-kötő gyanánt a te szemeid előtt, mert hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Égyiptomból.
- 17** És lőn, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket Isten a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harczot lát, és visszatér Égyiptomba.
- 18** Kerülő úton vezeté azért Isten a népet, a veres tenger pusztájának útján; és fölfegyverkezve jövének ki Izráel fiai Égyiptom földéről.
- 19** És Mózes elvivé magával a József tetemeit is, mert megeskettvén megeskette vala Izráel fiait, mondván: Meglátogatván meglátogat titeket az Isten, akkor az én tetemeimet felvigyétek innen magatokkal.
- 20** És elindulának Szukhótból és táborba szállának Ethámban a pusztá szélén.
- 21** Az Úr pedig megy vala előttök nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy éjjel és nappal mehessenek.
- 22** Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

FEJEZET 14

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

- 2** Szólj az Izráel fiainak, hogy forduljanak vissza és üssenek tábort Pi-Hahiróth előtt, Migdol között és a tenger között, Baál-Czefón előtt; ezzel átellenben üssetek tábort a tenger mellett.
- 3** Majd azt gondolja a Faraó az Izráel fiai felől: Eltévelyedtek ezek e földön; körülfogta őket a pusztá.
- 4** Én pedig megkeményítem a Faraó szívét, és űzőbe veszi őket, hogy megdicsőíttessen a Faraó által és minden ő serege által és megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr. És úgy cselekedének.
- 5** És hírül vivék az égyptomi királynak, hogy elfutott a nép, és megváltozék a Faraónak és az ő szolgáinak szíve a nép iránt és mondának: Mit cselekedtünk, hogy elbocsátottuk Izráelt a mi szolgálatunkból!
- 6** Befogata tehát szekérébe és maga mellé vevé az ő népét.
- 7** És vőn hatszáz válogatott szekeret és Égyiptom minden egyéb szekerét és hárman-hárman valának mindeniken.
- 8** És megkeményíté az Úr a Faraónak, az égyptomi királynak szívét, hogy űzőbe vegye

az Izráel fiait; Izráel fiai pedig mennek vala nagy hatalommal.

⁹ És az Égyiptombeliek utánok nyomulának és elérik őket a tenger mellett, a hol táboroznak vala, a Faraónak minden lova, szekere, meg lovasai és serege Pi-Hahiróth mellett, Baál-Czefón előtt.

¹⁰ A mint közeledék a Faraó, Izráel fiai felemelék szemeiket, és ímé az Égyiptombeliek nyomukban vannak. És nagyon megfélemlének s az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai.

¹¹ És mondának Mózesnek: Hát nincsenek-é Égyiptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedél velünk, hogy kihoztál minket Égyiptomból?

¹² Nem ez volt-é a szó, a mit szoltunk vala hozzád Égyiptomban, mondván: Hagyj békét nekünk, hadd szolgáljunk az Égyiptombelieknek, mert jobb volt volna szolgálnunk az Égyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában hallunk meg.

¹³ Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek, megálljatok! és nézzétek az Úr szabadítását, a melyet ma cselekszik veletek; mert a mely Égyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok.

¹⁴ Az Úr hadakozik ti érettetek; ti pedig vesztég legyetek.

¹⁵ És monda az Úr Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izráel fiainak, hogy induljanak el.

¹⁶ Te pedig emeld fel a te pálczádat és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé, hogy Izráel fiai szárazon menjenek át a tenger közepén.

¹⁷ Én pedig ímé megkeményítem az Égyiptombeliek szívét, hogy bemenjenek utánok, és megdicsőíttetem a Faraó által és az ő egész serege által, szekerei és lovasai által.

¹⁸ És megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, ha majd megdicsőíttetem a Faraó által, az ő szekerei és lovasai által.

¹⁹ Elindula azért az Istennek Angyala a ki jár vala az Izráel tábora előtt, és méne mögéjük; a felhőoszlop is elindula előlük s mögéjük álla.

²⁰ És oda méne az Égyiptombeliek tábora és az Izráel tábora közé; így lőn a felhő és a setétség: az éjszakát pedig megvilágosítja vala. És egész éjszaka nem közelítettek egymáshoz.

²¹ És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tévé a tengert, és kétfelé válának a vizek.

²² És szárazon menének az Izráel fiai a tenger közepébe, a vizek pedig köfal gyanánt valának nekik jobbkezők és balkezők felől.

²³ Az Égyiptombeliek pedig utánok nyomulának és bemenének a Faraó minden lovai, szekerei és lovasai a tenger közepébe.

²⁴ És lőn hajnalkor, rátekinte az Úr az Égyiptombeliek táborára a tűz- és felhőoszlopból és megzavará az Égyiptombeliek táborát.

²⁵ És megállítá szekereik kerekeit és nehezen vonszoltatá azokat. És mondának az Égyiptombeliek: Fussunk az Izráel elől, mert az Úr hadakozik érettök Égyiptom ellen.

²⁶ És szóla az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tengerre, hogy a vizek térjenek vissza az Égyiptombeliekre, az ő szekereikre s lovasaikra.

²⁷ És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, és reggel felé visszatére a tenger az ő elébbi állapotjára; az Égyiptombeliek pedig eleibe futnak vala, és az Úr beleveszté az égyiptomiakat a tenger közepébe.

²⁸ Visszatérének tehát a vizek és elboríták a szekereket és a lovasokat, a Faraónak minden seregét, melyek utánok bementek vala a tengerbe; egy sem marada meg közülök.

²⁹ De Izráel fiai szárazon menének át a tenger közepén; a vizek pedig köfal gyanánt valának nekik jobb- és balkezők felől.

³⁰ És megszabadítá az Úr azon a napon Izráelt az Égyiptombeliek kezéből; és látá Izráel a megholt Égyiptombelieket a tenger partján.

³¹ És látá Izráel azt a nagy dolgot, a melyet cselekedék az Úr Égyiptomban: féle azért a nép az Urat és hívének az Úrnak és Mózesnek, az ő szolgájának.

FEJEZET 15

Akkor éneklé Mózes és az Izráel fiai ezt az éneket az Úrnak, és szólának mondván: Éneklek az Úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett.

² Erősségem az Úr és énekem, szabadítómmá lőn nekem; ez az én Istenem, őt dicsérem, atyámnak Istene, őt magasztalom.

³ Vitéz harczos az Úr; az ő neve Jehova.

⁴ A Faraónak szekereit és seregét tengerbe vetette, s válogatott harczosai belefúltak a veres tengerbe.

⁵ Elborították őket a hullámok, kő módjára merültek a mélységbe.

⁶ Jobbod, Uram, erő által dicsőül, jobbod Uram, ellenséget összetör.

⁷ Fenséged nagyságával zúzod össze támadóid, kibocsátod haragod s megemészti az őket mint tarlót.

⁸ Orrod lehelletétől feltorlódtak a vizek. És a futó habok fal módjára megálltak; a mélységes vizek megmerevültek a tenger szívében.

⁹ Az ellenség monda: Űzöm, utólérem őket, zsákmányt osztok, bosszúm töltöm rajtok. Kardomat kirántom, s kiirtja őket karom.

¹⁰ Leheltél lehelleteddel s tenger borítá be őket: elmerültek, mint az ólom a nagy vizekben.

¹¹ Kicsoda az istenek közt olyan, mint te Uram? Kicsoda olyan, mint te, szentséggel dicső, félelemmel dícsérendő és csodatévő?

¹² Kinyújtottad jobbkezedet, és elnyelé őket a föld.

¹³ Kegyelmeddel vezérled te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be te szent lakóhelyedre.

¹⁴ Meghallják ezt a népek és megrendülnek; Filisztea lakóit reszketés fogja el.

¹⁵ Akkor megháborodának Edom fejedelmei, Moáb hatalmasait rettegés szállja meg, elcsügged a Kanaán egész lakossága.

¹⁶ Félelem és aggodalom lepi meg őket; karod hatalmától elnémulnak mint a kő, míg átvonul néped, Uram! Míg átvonul a nép, a te szerzeményed.

¹⁷ Beviszed s megtelepítéd őket örökséged hegyén, mely Uram, lakhelyül magadnak készítél, szentségedbe Uram, melyet kezed építe.

¹⁸ Az Úr uralkodik mind örökkön örökké.

¹⁹ Mert bémenének a Faraó lovai, szekereivel és lovasaival együtt a tengerbe, és az Úr visszafordítá reájok a tenger vizét; Izráel fiai pedig szárazon jártak a tenger közepén.

²⁰ Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak nénje dobót vőn kezébe, és kimenének utánna mind az asszonyok dobokkal és tánczolva.

²¹ És felele nekik Miriám: Énekeljete az Úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett.

²² Ennekutánna elindítá Mózes az Izráelt a veres tengertől, és menének Súr pusztá felé; három napig menének a pusztában és nem találának vizet.

- ²³ És eljutának Mára de nem ihatják vala a vizet Marában, mivelhogy keserű vala. Azért is nevezék nevét Marának.
- ²⁴ És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk?
- ²⁵ Ez pedig az Úrhoz kiálta, és mutata néki az Úr egy fát és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki rendtartást és törvényt és ott megkísérté.
- ²⁶ És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekedsz, a mi kedves az ő szemei előtt és figyelmezel az ő parancsolataira és megtartod minden rendelkezését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, a melyeket Égyiptomra bocsátottam, mert én vagyok az Úr, a te gyógyítód.
- ²⁷ És jutának Élimbe, és ott tizenkét forrás vala és hetven pálmafa; és tábort ütének ott a vizek mellett.

FEJEZET 16

És elindulának Élimből és érkezék Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájába, mely Élim között és Sinai között van, a második hónapnak tizenötödik napján, Égyiptom földéről való kijövetelök után.

- ² És zúgolódik Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes és Áron ellen a pusztában.
- ³ S mondának nékik Izráel fiai: Bár megholtunk volna az Úr keze által Égyiptom földén, a mikor a húsos fazék mellett ülünk vala, a mikor jól lakhatunk vala kenyérrel; mert azért hoztatok ki minket ebbe a pusztába, hogy mind e sokaságot éhséggel öljétek meg.
- ⁴ És monda az Úr Mózesnek: Ímé én esőképen bocsátok néktek kenyeret az égből; menjen ki azért a nép és szedjen naponként arra a napra valót, hogy megkísértsem: akar-e az én törvényem szerint járni, vagy nem?
- ⁵ A hatodik napon pedig úgy lesz, hogy mikor elkészítik a mit bevisznek, az kétannyi lesz, mint a mennyit naponként szedegettek.
- ⁶ És monda Mózes és Áron Izráel minden fiainak: Estve megtudjátok, hogy az Úr hozott ki titeket Égyiptom földéről;
- ⁷ Reggel pedig meglátjátok az Úr dicsőségét; mert meghallotta a ti zúgolódástokat az Úr ellen. De mik vagyunk mi, hogy mi ellenünk zúgolódtok?
- ⁸ És monda Mózes: Estve húst ad az Úr ennetek, reggel pedig kenyeret, hogy jól lakjatok; mert hallotta az Úr a ti zúgolódástokat, melylyel ellene zúgolódtatok. De mik vagyunk mi? Nem mi ellenünk van a ti zúgolódástok, hanem az Úr ellen.
- ⁹ Áronnak pedig monda Mózes: Mondd meg az Izráel fiai egész gyülekezetének: Járuljatok az Úr elé; mert meghallotta a ti zúgolódástokat.
- ¹⁰ És lőn, mikor beszéle Áron az Izráel fiai egész gyülekezetének, a pusztá felé fordulának, és ímé az Úr dicsősége megjelenék a felhőben.
- ¹¹ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- ¹² Hallottam az Izráel fiainak zúgolódását, szólj nékik mondván: Estennen húst esztek, reggel pedig kenyérrel laktok jól és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr a ti Istentek.
- ¹³ És lőn, hogy estve fürjek jövének fel és ellepék a tábort, reggel pedig harmatszállás lőn a tábor körül.
- ¹⁴ Mikor pedig a harmatszállás megszűnék, ímé a pusztának színén apró gömbölyegek valának, aprók mint a dara a földön.
- ¹⁵ A mint megláták az Izráel fiai, mondának egymásnak: Mán ez! mert nem tudják vala mi az. Mózes pedig monda nékik: Ez az a kenyér, melyet az Úr adott néktek eledelül.

- ¹⁶ Az Úr parancsolata pedig ez: Szedjen abból kiki a mennyit megehetik; fejenként egy ómert, a hozzátok tartozók száma szerint szedjen kiki azok részére, a kik az ő sátorában vannak.
- ¹⁷ És aképen cselekedének az Izráel fiai és szedének ki többet, ki kevesebbet.
- ¹⁸ Azután megmérik vala ómerrel, és annak a ki többet szedett, nem vala fölöslege, és annak, a ki kevesebbet szedett, nem vala fogyatkozása: kiki annyit szedett, a mennyit megehetik vala.
- ¹⁹ Azt is mondá nékik Mózes: Senki ne hagyjon abból reggelre.
- ²⁰ De nem hallgatának Mózesre, mert némelyek hagyának abból reggelre; és megférgekedék s megbüszhődék. Mózes pedig megharagudék reájok.
- ²¹ Szédék pedig azt reggelenként, kiki a mennyit megehetik vala, mert ha a nap felmelegedett, elolvad vala.
- ²² A hatodik napon pedig két annyi kenyeret szednek vala, két ómerrel egyre-egyre. Eljövének pedig a gyülekezet fejedelmei mindnyájan és tudtára adták azt Mózesnek.
- ²³ Ő pedig monda nékik: Ez az, a mit az Úr mondott: A holnap nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; a mit sütni akartok, süssétek meg, és a mit főzni akartok, főzzétek meg; a mi pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.
- ²⁴ És eltevék azt reggelre, a szerint a mint Mózes parancsolta vala, és nem büszhődék meg s féreg sem vala benne.
- ²⁵ És monda Mózes: Ma egyétek azt meg, mert ma az Úrnak szombatja van; ma nem találjátok azt a mezőn.
- ²⁶ Hat napon szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van, akkor nem lesz.
- ²⁷ És lőn hetednapon: kimenének a nép közül, hogy szedjenek, de nem találának.
- ²⁸ És monda az Úr Mózesnek: Meddig nem akarjátok megtartani az én parancsolataimat és törvényeimet?
- ²⁹ Lássátok meg! az Úr adta néktek a szombatot; azért ad ő néktek hatodnapon két napra való kenyeret. Maradjatok vesztég, kiki a maga helyén; senki se menjen ki az ő helyéből a hetedik napon.
- ³⁰ És nyugoszik vala a nép a hetedik napon.
- ³¹ Az Izráel háza pedig Mánnak nevezé azt; olyan vala az mint a kóriándrom magva, fehér; és íze, mint a mézes pogácsáé.
- ³² És monda Mózes: Ezt parancsolja az Úr: Egy teljes ómernyi tartsatok meg abból maradékaitok számára, hogy lássák a kenyeret, a mellyel eltettelek titeket a pusztában, mikor kihoztalak titeket Égyiptom földéről.
- ³³ Áronnak pedig monda Mózes: Végy egy edényt és tégy bele egy teljes ómer Mánt és tedd azt az Úr eleibe, hogy megtartassék maradékaitok számára.
- ³⁴ A mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, eltevé azt Áron a bizonyágtétel ládája elé, hogy megtartassék.
- ³⁵ Az Izráel fiai pedig negyven esztendőn át evék a Mánt, míg lakó földre jutának; Mánt evének mind addig, míg a Kanaán földének határához jutának.
- ³⁶ Az ómer pedig az éfának tizedrésze.

FEJEZET 17

És elindula Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájából az Úr rendelkezéséhez képest az ő útjuk rendje szerint és tábort ütének Refidimben. De a népnek nem vala inni való vize.

² Verseng vala azért a nép Mózesrel és mondák: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk. És monda nekik Mózes: Miért versengtek én velem? Miért kísértitek az Urat?

³ És szomjúhozik vala ott a nép a vízre és zúgolódék a nép Mózes ellen és monda: Miért hoztál ki minket Égyiptomból? hogy szomjúsággal ölj meg minket, gyermekeinket és barmainkat?

⁴ Mózes pedig az Úrhoz kiálta mondván: Mit cselekedjem ezzel a néppel? Kevés hujja, hogy meg nem köveznek engemet.

⁵ És az Úr monda Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izráel vénei közül; pálczádat is, melylyel a folyót megsujtottad, vedd kezedbe és indulj el.

⁶ Ímé én oda állok te elődbe a sziklára a Hóreben, és te sujts a sziklára, és víz jő ki abból, hogy igyék a nép. És úgy cselekedék Mózes Izráel vénei szeme láttára.

⁷ És nevezé annak a helynek nevét Masszának és Méribának, Izráel fiainak versengéséért, és mert kísértették az Urat, mondván: Vajjon köztünk van-e az Úr vagy nincsen?

⁸ Eljöve pedig Amálek és hadakozék Izráel ellen Refidimben.

⁹ És monda Mózes Józsuénak: Válassz nekünk férfiakat és menj el, ütközzél meg Amálekkel. Holnap én a halom tetejére állok és az Isten pálczája kezemben lesz.

¹⁰ És úgy cselekedék Józsué a mint mondotta vala néki Mózes, megütközék Amálekkel: Mózes, Áron és Húr pedig felmenének a halom tetejére.

¹¹ És lőn, mikor Mózes felemelé kezét, Izráel győz vala; mikor pedig leereszté kezét, Amálek győz vala.

¹² Mikor azért Mózes kezei elnehezedének, követ hozának és alája tevék, hogy arra üljön; Áron pedig és Húr tartják vala az ő kezeit, egy felől az egyik, más felől a másik, és felemelve maradának kezei a nap lementéig.

¹³ Józsué pedig leveré Amáleket és az ő népét fegyver élivel.

¹⁴ És monda az Úr Mózesnek: Írd meg ezt emlékezetül könyvbe és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörölöm Amálek emlékezetét az ég alól.

¹⁵ És építe Mózes oltárt és nevezé nevét Jehova-Niszszi-nek.

¹⁶ És monda: Megesküdött az Úr, hogy harcza lesz az Úrnak Amálek ellen nemzetségről nemzetségre.

FEJEZET 18

És meghallá Jethró, Midián papja, Mózes ipa, mindazt a mit Isten Mózesrel és Izráellel az ő népével cselekedett vala, hogy kihozta az Úr Izráelt Égyiptomból.

² És felvév Jethró, a Mózes ipa Czipporát, a Mózes feleségét - miután haza bocsátotta őt -

³ És az ő két fiát is, a kik közül az egyiknek neve Gersom, mert azt mondotta vala: Bujdosó valék az idegen földön;

⁴ A másiknak neve pedig Eliézer; mert: Az én atyám Istene segítségül volt nekem és megszabadított engem a Faraó fegyverétől.

⁵ Eljuta tehát Jethró, a Mózes ipa, az ő fiaival és feleségével Mózeshez a pusztába, a hol ő táborozott vala az Isten hegye mellett.

- ⁶ És megizené Mózesnek: Én Jethró a te ipad megyek te hozzád a te feleségeddel és az ő két fia is ő vele.
- ⁷ Kiméne azért Mózes az ő ipa eleibe és meghajtá magát és megcsókolá őt; és megkérdeék egymást állapotuk felől és bemenének a sátorba.
- ⁸ És elbeszélé Mózes az ő ipának mind azt, a mit az Úr a Faraóval és az Égyiptombeliekkel cselekedett vala Izráélért; mindazt a sok bajt, a melyek útközben érték vala őket, és mimódon szabadította meg őket az Úr.
- ⁹ És örvendeze Jethró mindazon a jón, a mit az Úr az Izráellel cselekedett vala, hogy megszabadítá őt az Égyiptombeliek kezéből.
- ¹⁰ És monda Jethró: Áldott legyen az Úr, a ki megszabadított titeket az Égyiptombeliek kezéből és a Faraó kezéből; a ki megszabadította a népet az Égyiptombeliek keze alól.
- ¹¹ Most tudom már, hogy nagyobb az Úr minden istennél; mert az lett vesztőkre, a mivel ellenök vétkeztek.
- ¹² És Jethró, a Mózes ipa égőáldozattal és véresáldozattal áldozék az Istennek; Áron pedig és Izráel minden vénei jövének, hogy kenyeret egyenek a Mózes ipával Isten előtt.
- ¹³ És lőn másod napon, leüle Mózes törvényt tenni a népnek; a nép pedig áll vala Mózes előtt reggeltől estig.
- ¹⁴ S a mikor látja vala Mózes ipa mind azt, a mit ő a néppel cselekedék, monda: Mi dolog az, a mit te a néppel cselekszel; miért ülsz te egymagad, mind az egész nép pedig előtted áll reggeltől estig?
- ¹⁵ És monda Mózes az ő ipának: Mert a nép Isten akaratát tudakolni jön hozzám;
- ¹⁶ Ha ügyök-bajok van, én hozzám jönnek és törvényt teszek az ember között és felebarátja között és tudtára adom az Isten végezéseit és törvényeit.
- ¹⁷ Mózes ipa pedig monda néki: Nem jó az, a mit te cselekszel.
- ¹⁸ Felettébb kifáradsz te is, ez a nép is, a mely veled van; mert erőd felett való dolog ez, nem végezheted azt egymagad.
- ¹⁹ Most azért hallgass az én szavamra, tanácsot adok néked és az Isten veled lesz. Te légy a népnek szószólója az Isten előtt, és te vidd az ügyeket Isten eleibe.
- ²⁰ És tanítsd őket a rendeletekre és törvényekre és add tudtokra az utat, a melyen járniok kell és a tenni valót, a melyet tenniök kell.
- ²¹ És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő férfiakat, igazságos férfiakat, a kik gyűlölik a haszonlesést és tedd közöttük előjárókká, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké.
- ²² Ezek tegyenek ítéletet a népnek minden időben, úgy hogy minden nagyobb ügyet te elődbe hozzanak, minden csekélyebb dologban pedig ők ítéljenek; így könnyítve lesz rajtad, ha azt veled együtt hordozzák.
- ²³ Ha ezt cselekszed és az Isten is parancsolja néked: megállhatsz és az egész nép is helyére jut békességben.
- ²⁴ És hallgata Mózes az ő ipa szavára és mindazt megtevé, a mit mondott vala.
- ²⁵ És választá Mózes az egész Izráelből derék férfiakat és a nép fejeivé tevő őket, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké, és tizedesekké.
- ²⁶ És ítélik vala a népet minden időben; a nehéz dolgokat Mózes elé viszik vala, minden kisebb dologban pedig ők ítélnék vala.
- ²⁷ És elbocsátá Mózes az ő ipát, és ez elméne hazájába.

A harmadik hónapban azután hogy kijöttek vala Izráel fiai Égyiptom földéről, azon a napon érkezének a Sinai pusztába.

² Refidimből elindulván, érkezének a Sinai pusztába és táborba szállának a pusztában; a hegygyel átellenben szálla pedig ott táborba az Izráel.

³ Mózes pedig felméne az Istenhez, és szóla hozzá az Úr a hegyről, mondván: Ezt mondó a Jákób házanépének és ezt add tudtára az Izráel fiainak.

⁴ Ti láttátok, a mit Égyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sas szárnyakon és magamhoz bocsátottalak titeket.

⁵ Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyim az egész föld.

⁶ És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az ígék, melyeket el kell mondanod Izráel fiainak.

⁷ Elméne azért Mózes és egybehívá a nép véneit és eleikbe adá mindazokat a beszédek, melyeket parancsolt vala néki az Úr.

⁸ És az egész nép egy akarattal felele és monda: Valamit rendelt az Úr, mind megteszszük. És megvivé Mózes az Úrnak a nép beszédét.

⁹ És monda az Úr Mózesnek: Ímé én hozzád megyek a felhő homályában, hogy hallja a nép mikor beszélek veled és higgyenek néked mindörökké. És elmondá Mózes az Úrnak a nép beszédét.

¹⁰ Az Úr pedig monda Mózesnek: Eredj el a néphez és szenteld meg őket ma, meg holnap és hogy mossák ki az ő ruháikat;

¹¹ És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon leszáll az Úr az egész nép szeme láttára a Sinai hegyre.

¹² És vess határt a népnek köröskörül, mondván: Vigyázzatok magatokra, hogy a hegyre fel ne menjetek s még a szélét se érintsétek; mindaz, a mi a hegyet érinti, halállal haljon meg.

¹³ Ne érintse azt kéz, hanem kővel köveztesse meg, vagy nyíllal nyilaztassék le; akár barom, akár ember, ne éljen. Mikor a kürt hosszan hangzik, akkor felmehetnek a hegyre.

¹⁴ Leszálla azért Mózes a hegyről a néphez, és megszentelé a népet, és megmosák az ő ruháikat.

¹⁵ És monda a népnek: Legyetek készen harmadnapra; asszonyhoz ne közelítsetek.

¹⁶ És lön harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lön a hegyen és igen erős kürtzengés; és megrémüle mind az egész táborbeli nép.

¹⁷ És kivezeté Mózes a népet a táborból az Isten eleibe és megállának a hegy alatt.

¹⁸ Az egész Sinai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Úr tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemenczének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala.

¹⁹ és a kürt szava mindinkább erősödik vala; Mózes beszél vala és az Isten felel vala néki hangosan.

²⁰ Leszálla tehát az Úr a Sinai hegyre, a hegy tetejére, és felhívá az Úr Mózes a hegy tetejére, Mózes pedig felméne.

²¹ És monda az Úr Mózesnek: Menj alá, intsd meg a népet, hogy ne törjön előre az Urat látni, mert közölők sokan elhullanak.

²² És a papok is, a kik az Úr eleibe járulnak, szenteljék meg magokat, hogy reájok ne rontson az Úr.

²³ Mózes pedig monda az Úrnak: Nem jöhet fel a nép a Sinai hegyre, mert te magad

intettél minket, mondván: Vess határt a hegy körül, és szenteld meg azt.

²⁴ De az Úr monda néki: Eredj, menj alá, és jőjj fel te és Áron is veled; de a papok és a nép ne törjenek előre, hogy feljöjjenek az Úrhoz; hogy reájok ne rontson.

²⁵ Aláméne azért Mózes a néphez, és megmondá nekik.

FEJEZET 20

És szólá Isten mindezeket az igéket, mondván:

² Én, az Úr, vagyok a te Istened, a ki kihoztalak téged Égyiptomnak földéről, a szolgálat házából.

³ Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.

⁴ Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alatt a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak.

⁵ Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyediziglen, a kik engem gyűlölnék.

⁶ De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, a kik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.

⁷ Az Úrnak a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja az Úr büntetés nélkül, a ki az ő nevét hiába felveszi.

⁸ Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt.

⁹ Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat;

¹⁰ De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, a ki a te kapuidon belől van;

¹¹ Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, a mi azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt.

¹² Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr a te Istened ád te néked.

¹³ Ne ölj.

¹⁴ Ne paráználkodjál.

¹⁵ Ne lopj.

¹⁶ Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.

¹⁷ Ne kívánd a te felebarátodnak házát. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, a mi a te felebarátodé.

¹⁸ Az egész nép pedig látja vala a mennydörgéseket, a villámlásokat, a kürt zengését és a hegy füstölgését. És látja vala a nép, és megrémüle, és hátrább álla.

¹⁹ És mondanak Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk; de az Isten ne beszéljen velünk, hogy meg ne haljunk.

²⁰ Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek; mert azért jött az Isten, hogy titeket megkísértsen, és hogy az ő félelme legyen előttetek, hogy ne vétkezzetek.

²¹ Távol álla azért a nép, Mózes pedig közelebb méne a felhőhöz, melyben az Isten vala.

²² És monda az Úr Mózesnek: Ezt mondd az Izráel fiainak: Magatok láttátok, hogy az égből beszéltem veletek.

- ²³ Ne csináljatok én mellém ezüst isteneket, és arany isteneket se csináljatok magatoknak.
- ²⁴ Földből csinálj nékem oltárt, és azon áldozd a te égő- és hálaáldozatodat, juhaidat és ökreidet. Valamely helyen akarom, hogy az én nevemről megemlékezzetek, elmegyek tehozzád és megáldalak téged.
- ²⁵ Ha pedig kövekből csinálsz nékem oltárt, ne építsd azt faragott kőből: mert a mint faragó vasadat rávetetted, megfertőztetted azt.
- ²⁶ Lépcsőkön se menj fel az én oltáromhoz, hogy a te szemérmed fel ne fedeztessék azon.

FEJEZET 21

Ezek pedig azok a rendeletek, a melyeket eleikbe kell terjesztened:

- ² Ha héber szolgát vásárolsz, hat esztendeig szolgáljon, a hetedikben pedig szabaduljon fel ingyen.
- ³ Ha egyedül jött, egyedül menjen el; ha feleséges ember, menjen el vele a felesége is.
- ⁴ Ha az ő ura adott nékifeleséget, és ez fiakat vagy leányokat szült néki: az asszony, gyermekeivel együtt legyen az ő uráé; ő pedig egyedül menjen el.
- ⁵ De ha a szolga azt mondá: Szeretem az én uramat, az én feleségemet és fiaimat, nem akarok felszabadulni:
- ⁶ Akkor vigye őt az ura a bírák elé, és állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélhez, és az ő ura fúrja által az ő fülét árral; és szolgálja őt mindörökké.
- ⁷ És ha valaki az ő leányát szolgálóul adja el, ne úgy menjen el, mint a szolgák mennek.
- ⁸ Ha nem tetszik az ő urának, hogy eljegyezze őt magának, akkor váltassa ki; arra, hogy idegen népnek eladja, nincs hatalma, mivel hűtelen volt hozzá.
- ⁹ Ha pedig a fiának jegyzi el őt: a leányok törvénye szerint cselekedjék vele.
- ¹⁰ Ha mást vesz magának: ennek ételét, ruházatát és házasságbeli igazát alább ne szállítsa.
- ¹¹ Ha ezt a hármat nem cselekszi vele: akkor menjen az el ingyen, fizetés nélkül.
- ¹² A ki úgy megver valakit, hogy meghal, halállal lakoljon.
- ¹³ De ha nem leselkedett, hanem Isten ejtette kezébe: úgy helyet rendelek néked, a hová meneküljön.
- ¹⁴ Ha pedig valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy azt orvúl megölje, oltáromtól is elvidd azt a halálra.
- ¹⁵ A ki megveri az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon.
- ¹⁶ A ki embert lop, és eladja azt, vagy kezében kapják, halállal lakoljon.
- ¹⁷ A ki szidalmazza az ő atyját vagy anyját halállal lakoljon.
- ¹⁸ És ha férfiak összevesznek, és megüti valaki az ő felebarátját kövel vagy öklével, és nem hal meg, hanem ágyba esik:
- ¹⁹ Ha felkél, és mankóján kinn jár: ne legyen büntetve az, a ki megütötte; csupán fekvéséért fizessen és gyógyíttassa meg.
- ²⁰ Ha pedig valaki úgy üti meg szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy az meghal keze alatt, büntetessék meg.
- ²¹ De ha egy vagy két nap életben marad, ne büntetessék meg, mert pénze ára az.
- ²² Ha férfiak veszekednek és meglöknek valamely terhes asszonyt, úgy hogy idő előtt

szül, de egyéb veszedelem nem történik: bírságot fizessen a szerint, a mint az asszony férje azt reá kiveti, de bírák előtt fizessen.

²³ De ha veszedelem történik: akkor életért életet adj.

²⁴ Szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért;

²⁵ Égetést égetésért, sebet sebért, kéket kékért.

²⁶ Ha valaki az ő szolgájának szemét, vagy szolgájának szemét úgy üti meg, hogy elpusztul, bocsássa azt szabadon az ő szeméért.

²⁷ Ha pedig szolgájának fogát, vagy szolgájának fogát üti ki, bocsássa azt szabadon az ő fogáért.

²⁸ Ha férfit vagy asszonyt öklel meg egy ökör, úgy hogy meghal: kövel köveztessek meg az ökör, és húsát meg ne egyék; de az ökörnek ura ártatlan.

²⁹ De ha az ökör azelőtt is öklelős volt, és annak urát megintették, és még sem őrizte azt, és férfit vagy asszonyt ölt meg: az ökör köveztessek meg, és az ura is halállal lakoljon.

³⁰ Ha pénzváltásgot vetnek reá, fizessen lelke váltáságáért annyit, a mennyit reá kivetnek.

³¹ Akár fiút ökleljen meg, akár leányt ökleljen meg: e szerint a rendelet szerint kell cselekedni.

³² Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgát: adassék azok urának harmincz ezüst siklus, az ökör pedig köveztessek meg.

³³ Ha pedig valaki vermet nyit meg, vagy ha valaki vermet ás, és nem fedi azt be, és ökör vagy szamar esik bele:

³⁴ A verem ura fizessen; pénzül térítse meg azok urának, a hulla pedig legyen az övé.

³⁵ És ha valakinek ökre megdöfi az ő felebarátja ökrét, úgy hogy az elpusztul: adják el az eleven ökröt, és az árát osszák meg, és a hullát is osszák el.

³⁶ Vagy ha tudták, hogy az ökör már azelőtt öklelős volt, és nem őrizte azt annak ura: fizessen ökröt az ökrért, a hulla pedig az övé legyen.

FEJEZET 22

Ha valaki ökröt vagy bárányt lop, és levágja vagy eladja azt: öt barmot fizessen egy ökrért, és négy juhot egy bárányért.

² Ha ház-fölverésen kapják a tolvajt, és úgy megverik, hogy meghal, nincs vérbűn miatta.

³ Ha reá süttött a nap, vérbűn van miatta: fizessen; ha nincs néki: adassék el tolvajságáért.

⁴ Ha elevenen kapják kezében a lopott jószágot, akár ökör, akár szamar, akár juh: két annyit fizessen érette.

⁵ Ha valaki mezőt vagy szőlőt étet le, úgy hogy barmát elereszti, és az a más mezején legel: mezejének javából és szőlőjének javából fizesse meg a kárt.

⁶ Ha tűz támad, és tövisbe kap, és megég az asztag, vagy a lábon álló gabona, vagy a mező: fizesse meg a kárt, a ki a tüzet gyújtotta.

⁷ Ha valaki pénzt vagy edényeket ad felebarátjának megőrzés végett, és ellopják annak a férfiúnak házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétannyit.

⁸ Ha nem találják meg a tolvajt, a ház urát vigyék a bírák eleibe; hogy nem nyújtotta-e ki kezét az ő felebarátja gyónára.

⁹ Akármilyen bűn dolgában, akár ökör, akár szamar, akár juh, akár ruha, akármilyen elveszett jószág az, a miről azt mondja: ez az; mindkettőjük ügye a bírák eleibe menjen, és a kit a bírák bűnösnek mondanak, fizessen két annyit az ő felebarátjának.

¹⁰ Ha valaki szamarat vagy ökröt, vagy bárányt, vagy akármiféle barmot ad az ő

felebarátja gondviselése alá, és az elhull, vagy megsérül, vagy elhajtatik, úgy hogy senki sem látta:

- 11** Az Úrra való esküvés legyen kettejük közt, hogy nem nyújtotta-é ki kezét felebarátja vagyonára; és ezt fogadja el annak ura, és az semmit se fizessen.
- 12** Ha pedig ellopták tőle: megfizessen az urának.
- 13** Ha széttépetett, hozza el azt bizonyságul; a széttépettet nem fizeti meg.
- 14** Ha pedig valaki kölcsön kér az ő felebarátjától, és az megsérül vagy elhull urának távollétében: fizesse meg a kárt.
- 15** Ha ura vele van, nem fizet; ha bérbe adatott, bérébe megy.
- 16** Ha valaki hajadont csábít el, a ki nincs eljegyezve, és vele hál: jegyajándékkal jegyezze azt el magának feleségül.
- 17** Ha annak atyja nem akarja azt néki adni: annyi pénzt adjon, a mennyi a hajadonok jegyajándéka.
- 18** Varázsló asszonyt ne hagyj életben.
- 19** A ki barommal közösül, halállal lakoljon.
- 20** A ki isteneknek áldozik, nem csupán az Úrnak, megölettessék.
- 21** A jövevényen ne hatalmaskodjál, és ne nyomorgasd azt, mert jövevények voltak Égyiptom földén.
- 22** Egy özvegyet vagy árvát se nyomorítsatok meg.
- 23** Ha nyomorgatod azt, és hozzám kiált, meghallgatom az ő kiáltását.
- 24** És felgerjed haragom, és megöllek titeket fegyverrel, és a ti feleségeitek özvegyekké lesznek, a ti fiaitok pedig árvákká.
- 25** Ha pénzt adsz kölcsön az én népemnek, a szegénynek a ki veled van; ne légy hozzá olyan, mint a hitelező; ne vessetek reá uzsorát.
- 26** Ha zálogba veszed a te felebarátod felső ruháját: naplemente előtt visszaadd azt néki:
- 27** Mert egyetlen takarója, testének ruhája az: miben háljon? Bizony, ha én hozzám kiált, meghallgatom; mert én irgalmas vagyok.
- 28** A bírakat ne szidalmazd, és néped fejedelmét ne átkozd.
- 29** Gabonáddal és boroddal ne késlekedjél; fiaid elsőszülöttét nékem add.
- 30** Hasonlóképen cselekedjél ökröddel, juhoddal; hét napig legyen az ő anyjával, a nyolczadik napon nékem add azt.
- 31** És szent emberek legyetek én előttem; a mezőn széttépett húst meg ne egyétek; az ebnek vessétek azt.

FEJEZET 23

Hazug hírt ne hordj; ne fogj kezét a gonoszszal, hogy hamis tanú ne légy.

- 2** Ne indulj a sokaság után a gonoszra, és peres ügyben ne vallj a sokasággal tartva, annak elfordítására.
- 3** Szegénynek se kedvezz az ő peres ügyében.
- 4** Ha előltalálod ellenséged eltévedt ökrét vagy szamarát: hajtsd vissza néki.
- 5** Ha látod, hogy annak a szamara, a ki téged gyűlöl, a teher alatt fekszik, vigyázz, rajta ne hagyd; oldd le azt ő vele együtt.
- 6** A te szegényednek igazságát el ne fordítsd az ő perében.
- 7** A hazug beszédőtől távol tartsd magad, és az ártatlant s az igazat meg ne öld; mert én

nem adok igazat a gonoszoknak.

⁸ Ajándékot el ne végy: mert az ajándék megvakítja a szemeseket, és elfordítja az igazak ügyét.

⁹ A jövevényt ne nyomorgasd; hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mivelhogy jövevények voltatok Égyiptom földén.

¹⁰ Hat esztendeig vesd be a te földedet és takard be annak termését;

¹¹ A hetedikben pedig pihentesd azt, és hagyd úgy, hogy egyék meg a te néped szegényei; a mi pedig ezektől megmarad, egye meg a mezei vad. E képen cselekedjél szőlőddel és olajfáddal is.

¹² Hat napon át végezd dolgaidat, a hetedik napon pedig nyúgodjál, hogy nyúgodjék a te ökröd és szamarad, és megpihenjen a te szolgád fia és a jövevény.

¹³ Mindazt, a mit néktek mondtam, megtartsátok, és idegen istenek nevét ne emlegessétek; ne hallassék az a te szádból.

¹⁴ Háromszor szentelj nékem innepet esztendőnként.

¹⁵ A kovásztalan kenyér innepét tartsd meg; hét nap egyél kovásztalan kenyeret, a mint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Égyiptomból: és üres kézzel senki se jelenjék meg szíнем előtt.

¹⁶ És az aratás innepét, munkád zsongóját, a melyet elvetettél a mezőn; és a takarodás innepét az esztendő végén, a mikor termésedet betakarítod a mezőről.

¹⁷ Esztendőnként háromszor jelenjék meg minden férfiad az Úr Isten szíне előtt.

¹⁸ Ne ontsd ki az én áldozatom vérét kovászos kenyér mellett, és ünnepi áldozatom kövére meg ne maradjon reggelig.

¹⁹ A te földed zsongójának elsejét vidd el a te Uradnak Istenednek házába. Ne főzd meg a gödölyét az ő anyjának tejében.

²⁰ Ímé én Angyalt bocsátok el te előtted, hogy megőrizzen téged az útban, és bevigyen téged arra a helyre, a melyet elkészítettem.

²¹ Vigyázz magadra előtte, és hallgass az ő szavára; meg ne bosszantsd őt, mert nem szenvedni el a ti gonoszságaitokat; mert az én nevem van ő benne.

²² Mert ha hallgatándasz az ő szavára; és mindazt megcselekedénded, a mit mondok: akkor ellensége lészek a te ellenségeidnek, és szorongatom a te szorongatódát.

²³ Mert az én Angyalom te előtted megyen és beviszen téged az Emoreusok, Khitteusok, Perizeusok, Kananeusok, Khivveusok és Jebuzeusok közé, és kiirtom azokat.

²⁴ Ne imádd azoknak isteneit és ne tiszteld azokat, és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint; hanem inkább döntögesd le azokat és tördeld össze bálványaikat.

²⁵ És szolgáljátok az Urat a ti Istenteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és eltávolítom ti közületek a nyavalyát.

²⁶ El sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; napjaid számát teljessé teszem.

²⁷ Az én rettentésemet bocsátom el előtted, és minden népet megrettentek, a mely közé mégy, és minden ellenségedet elfutamtatom előtted.

²⁸ Darazsat is bocsátok el előtted és kiűzi előled a Khivveust, Kananeust és Khitteust.

²⁹ De nem egy esztendőben űzöm őt ki előled, hogy a föld pusztává ne legyen, és meg ne sokasodjék ellened a mezei vad.

³⁰ Lassan-lassan űzöm őt ki előled, míg megsaporodol és bírhatod a földet.

³¹ És határod a veres tengertől a Filiszteusok tengeréig vetem és a pusztától fogva a folyóvízig; mert kezeitekbe adom annak a földnek lakosait, és kiűzöd azokat előled.

³² Ne köss szövetséget se azokkal, se az ő isteneikkel.

³³ Ne lakjanak a te földeden, hogy bűnbe ne ejtsenek téged ellenem: mert ha az ő isteneiket szolgálád, vesztetre lenne az néked.

FEJEZET 24

És monda Mózesnek: Jöjj fel az Úrhoz te és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen, és hajtsátok meg magatokat előtte távolról.

² És csak Mózes közeledjék az Úrhoz, amazok pedig ne közeledjenek, és a nép se jöjjön fel vele.

³ Elméne azért Mózes, és elbeszélé a népnek az Úr minden beszédét és minden rendelkezését; az egész nép pedig egyező szóval felele, mondván: Mindazokat a dolgokat, a melyeket az Úr parancsolt, megcselekeszszük.

⁴ Mózes pedig felírta az Úrnak minden beszédét, és felkele reggel és oltárt építette a hegy alatt, és tizenkét oszlopot, az Izráel tizenkét nemzetsége szerint.

⁵ Azután elküldte az Izráel fiainak ifjait, és áldozának égő áldozatokat, és hálaáldozatul tulkokat ölének az Úrnak.

⁶ Mózes pedig vevé a vérnek felét, és tölté a medenczékbe: a vérnek másik felét pedig az oltárra hinté.

⁷ Azután vevé a szövetség könyvét, és elolvasta a nép hallatára; azok pedig mondanak: Mindent megteszünk, a mit az Úr parancsolt, és engedelmeskedünk.

⁸ Mózes pedig vevé a vért, és ráhinté a népre, és monda: Ímé a szövetségnek vére, melyet az Úr kötött ti veletek, mindama beszédek szerint.

⁹ Azután felméne Mózes és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen;

¹⁰ És láták az Izráel Istenét, és annak lábai alatt valami zafir fényű tárgy vala, és olyan tiszta, mint maga az ég.

¹¹ És Izráel fiainak e választottjaira nem bocsátá kezét: jóllehet látták az Istent, mindazáltal ettek és ittak is.

¹² És szóla az Úr Mózesnek: Jöjj fel én hozzám a hegyre és maradj ott. És átadom néked a kőtáblákat, és a törvényt és a parancsolatot, a melyeket írtam, hogy azokra megtaníttassanak.

¹³ Felkele azért Mózes és az ő szolgálja Józsué, és felméne Mózes az Isten hegyére.

¹⁴ A véneknek pedig monda: Várjatok itt reánk, míg visszatérünk hozzátok: Ímé Áron és Húr veletek vannak; a kinek valami ügye van, ő hozzájok menjen.

¹⁵ Akkor felméne Mózes a hegyre; és felhő borítá el a hegyet.

¹⁶ És az Úr dicsősége szálla alá a Sinai hegyre, és felhő borítá azt hat napon át; a hetedik napon pedig szólítá Mózes a felhő közepéből.

¹⁷ Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan vala az Izráel fiainak szeme előtt, mint emésztő tűz, a hegy tetején.

¹⁸ És beméne Mózes a felhő közepébe, és felméne a hegyre, és negyven nap és negyven éjjel vala Mózes a hegyen.

FEJEZET 25

És szóla az Úr Mózeshez, mondván:

- ² Szólj az Izráel fiainak, hogy szedjenek nékem ajándékokat; minden embertől, a kit szíve hajt arra, szedjete nékem ajándékokat.
- ³ Ez pedig az az ajándék, a mit tőlök szedjete: arany és ezüst és réz.
- ⁴ És kék, és bíborpiros, és karmazsinszinű fonal, meg len fonal, és kecskeszőr.
- ⁵ És veresre festett koszbőrök, és borzbőrök, és sittim-fa.
- ⁶ Mécsbe való olaj, kenet-olajhoz való arómák, és füstöléshez való fűszerek.
- ⁷ Ónix-kövek és foglalni való kövek, az efódhoz és a hőséhez.
- ⁸ És készítsenek nékem szent hajlékot, hogy ő közöttök lakozzam.
- ⁹ Mindenestől úgy csináljátok, a mint én megmutatom néked a hajléknak formáját, és annak minden edényeinek formáját.
- ¹⁰ És csináljanak egy ládát sittim-fából; harmadfél sing hosszút, másfél sing széleset, és másfél sing magasat.
- ¹¹ Borítsd meg azt tiszta arannyal, belől is kívül is megborítsd azt, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot.
- ¹² És önts ahhoz négy arany karikát, és illeszd azokat a négy szegeletére; az egyik oldalára is két karikát, a másik oldalára is két karikát.
- ¹³ Csinálj rúdakat is sittim-fából, és azokat is megborítsd arannyal.
- ¹⁴ És a rúdakat dugd a láda oldalain lévő karikákba, hogy azokon hordozzák a ládát.
- ¹⁵ A rúdak álljanak a láda karikaiban; ne vegyék ki azokból.
- ¹⁶ És a bizonyágot, a melyet néked adok, tedd a ládába.
- ¹⁷ Csinálj fedelet is tiszta aranyból: harmadfél sing hosszút és másfél sing széleset.
- ¹⁸ Csinálj két Kérubot is aranyból, vert aranyból csináld azokat a fedélnek két végére.
- ¹⁹ Az egyik Kérubot csináld az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan: a fedélből csináljátok ki a Kérubokat annak két végén.
- ²⁰ A Kérubok pedig terjeszszék ki szárnyaikat fölfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet; arczaik egymásfelé legyenek; a Kérubok arcza a fedél felé forduljanak.
- ²¹ A fedelet pedig helyezd a ládára felül, a ládába pedig tedd a bizonyágot, a melyet adok néked.
- ²² Ott jelenek meg néked és szólok hozzád a fedél tetejéről, a két Kérub közül, melyek a bizonyág ládája felett vannak, mindazokról, a miket általad parancsolok az Izráel fiainak.
- ²³ Csinálj asztalt is sittim-fából, két sing hosszút, egy sing széleset, és másfél sing magasat.
- ²⁴ És borítsd be azt tiszta arannyal, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot.
- ²⁵ Csinálj reá köröskörül egy tenyéryi karájt, karajára pedig csinálj köröskörül arany pártázatot.
- ²⁶ Négy arany karikát csinálj hozzá, és illeszd a karikákat a négy lábának négy szegletére.
- ²⁷ A karáj mellett legyenek a karikák rúdtartókul, hogy hordozhassák az asztalt.
- ²⁸ Azokat a rúdakat is sittim-fából csináld és arannyal borítsd be, és azokon hordozzák az asztalt.
- ²⁹ Készítsd el tálaikat is, csészéiket is, kancsóikat is, kelyheiket is, a melyekkel italáldozatot áldoznak; tiszta aranyból csináld azokat.
- ³⁰ És tégy az asztalra szent kenyeret, mely mindenkor előtttem legyen.
- ³¹ Csinálj gyertyatartót is tiszta aranyból; ver aranyból készüljön a gyertyatartó; annak szára, ága csészéi, gombjai és virágai ugyanabból legyenek.

- ³² Hat ág jöjjön ki oldalaiból; három gyertyatartó-ág az egyik oldalból, és három gyertyatartó-ág a másik oldalból.
- ³³ Mandolavirág formájú három csésze az egyik ágon, gombbal és virággal; és mandolavirág formájú három csésze a másik ágon is, gombbal és virággal; így legyen a gyertyatartóból kijövő mind a hat ágon.
- ³⁴ A gyertyatartón pedig négy mandolavirág formájú csésze legyen, gombjaival és virágaival.
- ³⁵ Gomb legyen a belőle kijövő két ág alatt; ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt, és ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt: így a gyertyatartóból kijövő mind a hat ág alatt.
- ³⁶ Gombjaik és ágaik magából legyenek; egy darab tiszta aranyból legyen verve az egész.
- ³⁷ Csinálj hozzá hét mécset is, és úgy rakják fel mécseit, hogy előre világítsanak.
- ³⁸ Hamvvevői és hamutartói is tiszta aranyból legyenek.
- ³⁹ Egy tálentom tiszta aranyból csinálják azt, mindezeket az eszközöket.
- ⁴⁰ Vigyázz, hogy arra a formára csináld, a mely a hegyen mutattatott néked.

FEJEZET 26

- A** hajlékot pedig tíz kárpitból csináld: sodrott lenből, és kék, és bíborpiros és karmazsin színűből, Kérubokkal, mestermunkával készítsd azokat.
- ² Egy-egy kárpit hossza huszonnyolcz sing legyen, egy-egy kárpit szélessége pedig négy sing; egy mértéke legyen mindenik kárpitnak.
- ³ Öt kárpit legyen egymással egybefoglalva, ismét öt kárpit egymással egybefoglalva.
- ⁴ És csinálj hurkokat kék lenből az egyik kárpit szélén, a mely az egybefoglaltak között szélről van; ugyanezt csináld a szélső kárpit szélével a másik egybefoglalásban is.
- ⁵ Ötven hurkot csinálj az egyik kárpiton; ötven hurkot csinálj ama kárpit szélén is, a mely a másik egybefoglalásban van; egyik hurok a másiknak általellenében legyen.
- ⁶ Csinálj ötven arany horgocskát is, és e horgocskákkal foglald össze egyik kárpitot a másikkal, hogy a hajlék egygyé legyen.
- ⁷ Ezután csinálj kecskeszőr kárpitokat sátorul a hajlék fölé; tizenegy kárpitot csinálj ilyen.
- ⁸ Egy kárpit hossza harmincz sing legyen, szélessége pedig egy kárpitnak négy sing; egy mértéke legyen a tizenegy kárpitnak.
- ⁹ És foglald egybe az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön; a hatodik kárpitot pedig kétrét hajtsd a sátor elejére.
- ¹⁰ És csinálj ötven hurkot az egyik kárpit szélén, a mely az egybefoglaltak között szélről van; és ötven hurkot a kárpit szélén a másik egybefoglalásban is.
- ¹¹ Csinálj ötven rézhorgocskát is, és akaszd a horgocskákat a hurkokba, és foglald egybe a sátort, hogy egygyé legyen.
- ¹² A sátor kárpitjának fölösleges része, a fölösleges kárpitnak fele csüggjön alá a hajlék hátulján.
- ¹³ Egy singnyi pedig egyfelől, és egy singnyi másfelől, abból, a mi a sátor kárpitjainak hosszában fölösleges, bocsáttassék alá a hajlékok oldalain egyfelől is, másfelől is, hogy befedje azt.
- ¹⁴ Csinálj a sáternak takarót is veresre festett kosborökből, és e fölé is egy takarót borzbörökből.
- ¹⁵ Csinálj a hajlékhoz deszkákat is sittim-fából, felállogatva.

- ¹⁶ A deszka hossza tíz sing legyen; egy-egy deszka szélessége pedig másfél sing.
- ¹⁷ Egy-egy deszkának két csapja legyen, egyik a másiknak megfelelő; így csináld a hajlék minden deszkáját.
- ¹⁸ A deszkákat pedig így csináld a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldalra, délfelé.
- ¹⁹ A húsz deszka alá pedig negyven ezüst talpat csinálj, két talpat egy-egy deszka alá, annak két csapjához képest; megint két talpat egy-egy deszka alá, a két csapjához képest.
- ²⁰ A hajlék másik oldalául is, észak felől húsz deszkát.
- ²¹ És azokhoz is negyven ezüst talpat; két talpat egy deszka alá, megint két talpat egy deszka alá.
- ²² A hajlék nyugoti oldalául pedig csinálj hat deszkát.
- ²³ A hajlék szegleteiül is csinálj két deszkát a két oldalon.
- ²⁴ Kettősen legyenek alólról kezdve, felül pedig együtt legyenek egy karikába foglalva; ilyen legyen mindkettő; a két szeglet számára legyenek.
- ²⁵ Legyen azért nyolcz deszka, és azokhoz tizenhat ezüst talp; két talp egy deszka alatt, megint két talp egy deszka alatt.
- ²⁶ Csinálj reteszlúdat is sittim-fából; ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz.
- ²⁷ És öt reteszlúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz; és a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz is öt reteszlúdat hátulról.
- ²⁸ A középső reteszlúd pedig a deszkák közepén az egyik végtől a másik végig érjen.
- ²⁹ A deszkákat pedig borítsd meg arannyal, és karikákat is aranyból csinálj azokhoz a reteszlúdat tartói gyanánt; reteszlúdatokat is megborítsd arannyal.
- ³⁰ A hajlékot pedig azon a módon állítsd fel a mint néked a hegyen mutattatott.
- ³¹ És csinálj függönyt, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; Kérubokkal, mestermunkával készítsétek azt.
- ³² És tedd azt sittim-fából való, arannyal borított négy oszlopra, a melyeknek horgai aranyból legyenek, négy ezüst talpon.
- ³³ És tedd a függönyt a horgok alá, és vidd oda a függöny mögé a bizonyság ládáját és az a függöny válaszsza el néktek a szent helyet a szentek szentjétől.
- ³⁴ Azután tedd rá a fedelet a bizonyság ládájára a szentek szentjébe.
- ³⁵ Az asztalt pedig helyezd a függönyön kívül, és a gyertyatartót az asztal ellenébe, a hajlék déli oldalába; az asztalt pedig tedd az északi oldalba.
- ³⁶ És csinálj leplet a sátor nyílására is, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímzőmunkával.
- ³⁷ A lepelhez pedig csinálj öt oszlopot sittim-fából, és borítsd meg azokat arannyal; azoknak horgai aranyból legyenek, és önts azokhoz öt réztalpat.

FEJEZET 27

És csináld az oltárt sittimfából, öt sing a hossza, és öt sing a szélessége; négyszögű legyen az oltár, és magassága három sing.

² Szarvakat is csinálj a négy szegletére, szarvai magából legyenek, és borítsd meg azt rézzel.

³ Csinálj ahhoz fazekakat is a hamujának, hozzá való lapátokat, medenczéket, villákat és serpenyőket; minden hozzá való edényt rézből csinálj.

- ⁴ Csinálj ahhoz háló forma rostélyt is rézből, és csinálj a hálóra négy rézkarikát, a négy szegletére.
- ⁵ És tedd azt az oltár párkányzata alá alulról, úgy hogy a háló az oltár közepéig érjen.
- ⁶ Csinálj az oltárhoz rúdakat is, sittim-fa rúdakat, és borítsd meg azokat rézzel.
- ⁷ És dugják a rúdakat a karikákba, és legyenek azok a rúdak az oltár két oldalán, mikor azt hordozzák.
- ⁸ Üresre csináld azt, deszkákból; a mint néked a hegyen mutattatott, úgy csinálják.
- ⁹ Pitvart is csinálj a hajléknak; a déli oldalon a pitvarhoz szőnyeget, sodrott lenből; száz sing legyen a hossza egy oldalnak.
- ¹⁰ Ahhoz húsz oszlopot, húsz réz talpat, és az oszlopok horgait, és átalkötőit ezüsből.
- ¹¹ Épen úgy az északi oldalon, hosszában, száz sing hosszú szőnyeget; ahhoz húsz oszlopot, ezekhez húsz réztalpat, és az oszlopok horgait és átalkötőit ezüsből.
- ¹² A pitvar szélességéhez pedig nyugot felől ötven sing szőnyeget; ahhoz tíz oszlopot és ezekhez tíz talpat.
- ¹³ A pitvarnak szélessége kelet felől is ötven sing.
- ¹⁴ És tizenöt sing szőnyeg legyen egyik oldalról, ehhez három oszlop, ezekhez pedig három talp.
- ¹⁵ A másik oldalról is tizenöt sing szőnyeg, ehhez három oszlop és ezekhez három talp.
- ¹⁶ A pitvar kapujában pedig húsz sing lepel legyen, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű és sodrott lenből, himzõmunkával; ehhez négy oszlop, ezekhez pedig négy talp.
- ¹⁷ A pitvar minden oszlopát ezüst átalkötők vegyék körül, horgaik ezüsből, talpaik pedig rézből legyenek.
- ¹⁸ A pitvar hossza száz sing, és szélessége ötven-ötven, magassága pedig öt sing; leplei sodrott lenből, talpai pedig rézből legyenek.
- ¹⁹ A hajlék minden edénye, az ahhoz való mindennemű szolgálatban, és minden szege, és a pitvarnak is minden szege rézből legyen.
- ²⁰ Te pedig parancsolt meg az Izráel fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat a melyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égõ lámpát gyujthassanak.
- ²¹ A gyülekezet sátorában a függönyön kívül, a mely a bizonyág előtt van, készítsék el azt Áron és az ő fiai, estvétől fogva reggelig az Úr előtt. Örök rendtartás legyen ez az ő nemzetségöknél Izráel fiai között.

FEJEZET 28

Te pedig hívasd magadhoz a te atyádfiát Áront, és az ő fiait ő vele az Izráel fiai közül, hogy papjaim legyenek: Áron, Nádáb, Abihu, Eleázár, Ithamár, Áronnak fiai.

- ² És csinálj szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, dicsőségére és ékességére.
- ³ És szólj minden bölcs szívűeknek, a kiket betöltöttem a bölcsesség lelkével, hogy csinálják meg az Áron ruháit, az ő felszentelésére, hogy papom legyen.
- ⁴ Ezek pedig a ruhák, a melyeket készítsenek: hosen, efód, palást, koczkás köntös, süveg és öv. És csináljanak szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, és az ő fiainak, hogy papjaim legyenek.
- ⁵ Vegyék hát ők elő az aranyat, és a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű fonalat és a lenfonalat.
- ⁶ És csinálják az efódot aranyból, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és sodrott lenből, mestermunkával.

- ⁷ Két vállkötő is legyen hozzá kapcsolva a két végéhez, hogy összekapcsolhassák.
- ⁸ Átkötő öve pedig, a mely rajta van, ugyanolyan mívű és abból való legyen; aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből.
- ⁹ Annakutána végy két ónix-követ, és mesd fel azokra az Izráel fiainak neveit.
- ¹⁰ Hatnak nevét az egyik köre, a másik hatnak nevét pedig a másik köre, az ő születésük szerint.
- ¹¹ Kőmetsző munkával, a mint a pecsétet metszik, úgy metszesd e két követ az Izráel fiainak neveére; köröskörül arany boglárókba csináld azokat.
- ¹² És tedd e két követ az efód vállkötőire, az Izráel fiakra való emlékeztetés kövei gyanánt, hogy emlékeztetőül hordozza Áron azoknak neveit az ő két vállán az Úr előtt.
- ¹³ Csináld annakokáért arany boglárokat,
- ¹⁴ És két lánczot tiszta aranyból; fonatékosan csináld azokat; sodrott mívűek legyenek, és tedd rá a sodrott lánczokat a boglárokra.
- ¹⁵ Azután csináld meg az ítéletnek hosenét mestermunkával; úgy csináld mint az efódot csináltad: aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből csináld azt.
- ¹⁶ Négyzögű legyen, kétrétű, egy arasznyi hosszú és egy arasznyi széles.
- ¹⁷ És foglalj abba befoglalni való köveket; négy sor követ, ilyen sorban: szárdiusz, topáz és smaragd; ez az első sor.
- ¹⁸ A második sor pedig: karbunkulus, zafir és gyémánt.
- ¹⁹ A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt.
- ²⁰ A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis; arany boglárokba legyenek foglalva.
- ²¹ A kövek tehát az Izráel fiainak nevei szerint legyenek, tizenkettő legyen az ő nevök szerint; mint a pecsét, úgy legyen metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.
- ²² A hosenre pedig csináld fonatékos lánczokat, sodrott mívűeket, tiszta aranyból.
- ²³ És csináld a hosenre két arany karikát, és tedd a két karikát a hosen két szegletére.
- ²⁴ És a két arany fonatékot fűzd a hosen két szegletén levő karikákba.
- ²⁵ A két fonatéknak két végét pedig foglald a két boglárhoz, és tűzd az efódnak vállkötőihez, annak előrésszére.
- ²⁶ Csináld még két arany karikát, és tedd azokat a hosen két szegletére, azon a szélen, amely befelé van az efód felől.
- ²⁷ És csináld még két arany karikát, és tedd azokat az efód két vállkötőjére alól, annak előrésze felől egybefoglalásához közel, az efód öve felett.
- ²⁸ És csatolják a hósent az ő karikáinál fogva az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efód öve felett legyen, és el ne válják a hosen az efódtól.
- ²⁹ És viselje Áron az Izráel fiainak neveit az ítélet hosenén, az ő szíve felett, a mikor bemegy a szenthelyre, emlékeztetőül az Úr előtt szüntelen.
- ³⁰ Azután tedd az ítéletnek hosenébe az Urimot és Thummimot, hogy legyenek azok az Áron szíve felett, a mikor bemegy az Úr eleibe, és hordozza Áron az Izráel fiainak ítéletét az ő szíven az Úr színe előtt szüntelen.
- ³¹ És csináld az efód palástját egészen kék lenből.
- ³² Közepén legyen nyílás a fejének; a nyílásnak szegése legyen köröskörül, takácsmunka, olyan legyen, mint a pánczél nyílása, hogy el ne szakadjon.
- ³³ És ennek alsó peremére csináld gránátalmákat kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű lenből, a peremére köröskörül, és ezek közé arany csengettyűket is köröskörül.

- ³⁴ Arany csengettyű, meg gránátalma, arany csengettyű, meg gránátalma legyen a palást peremén köröskörül.
- ³⁵ És legyen az Áronon, a mikor szolgál, hogy hallassék annak csengése, a mikor bemegy a szenthelybe az Úr eleibe, és mikor kijön, hogy meg ne haljon.
- ³⁶ Csinálj egy lapot is tiszta aranyból, és mesd ki arra, mint a pecsétet metszik: Szentség az Úrnak.
- ³⁷ És kösd azt kék zsinórra, hogy legyen az a süvegen; a süvegnek előrészen legyen az.
- ³⁸ És legyen az az Áronnak homlokán, hogy Áron viselje a szent áldozatok körül elkövetett vétkeket, a melyeket az Izráel fiai mindenféle szent adományaikban szentelnek. Legyen azért szüntelen a homlokán, hogy kedvesekké tegye őket az Úr előtt.
- ³⁹ A lenköntöst pedig kockásan készítsd, és a süveget lenből csináld, az övét meg hímmző munkával készítsd.
- ⁴⁰ Az Áron fiainak csinálj köntösöket, és csinálj nekik öveket is, meg süvegeket is csinálj nekik, dicsőségökre, és ékességökre.
- ⁴¹ És öldöztesd fel azokba Áront a te atyádfiát, és az ő fiait vele együtt, és kend fel őket, iktasd be őket tisztjökbe, és szenteld fel őket, hogy papjaimmá legyenek.
- ⁴² Csinálj nekik lábravalókat is gyolcsból, hogy befödjék azoknak mezítelen testét, és az ágyéktól a tomporig érjenek.
- ⁴³ És legyenek azok Áronon és az ő fiain, a mikor bemennek a gyülekezet sátorába, vagy a mikor az oltárhoz járulnak, a szenthelyen való szolgálattételre, hogy bűnt ne vigyenek oda és meg ne haljanak. Örökkévaló rendtartás ez Áronnak és az ő magvának ő utána.

FEJEZET 29

Ez az, a mit ő velök cselekedjél, az ő felszentelésökre, hogy az én papjaim legyenek: Végy egy tulkot, fiatal marhát, és hiba nélkül való két kost.

² És kovásztalan kenyeret, és olajjal elegyített kovásztalan kalácsokat, meg olajjal kent kovásztalan lepényeket is; búzalisztlángból készítsd azokat.

³ És tedd azokat egy kosárba, és vidd fel azokat a kosárban, a tulokkal és a két kossal együtt.

⁴ Áront pedig és az ő fiait állítsd a gyülekezet sátorának ajtaja elé, és mosd meg őket vízzel.

⁵ És vedd a ruhákat, és öltöztess fel Áront a köntösbe, az efódhoz való palástba, és az efódba, meg a hosenbe és övezd fel őt az efód övével.

⁶ Tedd a süveget is fejére, és a szent koronát tedd a süvegre.

⁷ És vedd a kenetnek olaját, és töltsd az ő fejére, így kend fel őt.

⁸ Fiait is állítsd elő, és öltöztess fel őket a köntösökbe.

⁹ És övezd körül őket övvel, Áront és az ő fiait, és tégy a fejökre süvegeket is, hogy övék legyen a papság örök rendelés szerint. Így iktasd be tisztjökbe Áront és fiait.

¹⁰ Azután állítsd a tulkot a gyülekezet sátora elé, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a tulok fejére.

¹¹ És vágd le a tulkot az Úr előtt a gyülekezet sátorának ajtajánál.

¹² Azután végy a tulok véréből, és hintsd az ujjaiddal az oltár szarvaira; a többi vért pedig töltsd mind az oltár aljára.

¹³ És vedd a kövéréből mindazt, a mi a belet fedi, és a májon lévő hártját, és a két vesét a rajtok lévő kövérrel együtt, és füstölögtesd el az oltáron.

- 14** A tulok húsát, bőrét és ganéját pedig égesd el a táboron kívül: bűnért való áldozat az.
- 15** Vedd az egyik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére.
- 16** Azután vágd le a kost, és vedd annak vérét, és hintsd azt az oltárra köröskörül.
- 17** A kost pedig vagdald tagjaira, és mosd meg a belét és lábszárait, és tedd rá tagjaira és fejére.
- 18** Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron: égőáldozat az az Úrnak, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.
- 19** Vedd a másik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére.
- 20** Azután vágd le a kost, és végy annak véréből, és hintsd meg azzal Áron füle czimpáját és az ő fiai jobb fülének czimpáját, és az ő jobb kezök hüvelykét és jobb lábok hövelykét; a többi vért pedig hintsd az oltárra köröskörül.
- 21** Azután végy a vérből, mely az oltáron van, és a kenetnek olajából, és hintsd Áronra és az ő ruháira, s vele együtt az ő fiaira és az ő fiainak ruháira, hogy szent legyen ő és az ő ruhái, s vele együtt az ő fiai és az ő fiainak ruhái.
- 22** Azután vedd a kosból a kövérét, a farkát, s a belet borító kövérét, meg a máj hártáját, meg a két veséjét a rajtok levő kövérevel, és a jobb lapoczkát; mert felavatási kos ez.
- 23** Meg egy kenyeret és egy olajos kalácsot és egy lepényt a kovásztalan kenyérnek kosarából, mely az Úr előtt van;
- 24** És rakd mindezeket az Áron kezeire és az Áron fiainak kezeire, és lóbáld meg azokat az Úr előtt.
- 25** Azután vedd le azokat kezükről, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozat felett kedves illatul az Úr előtt; az Úrnak tűzáldozata ez.
- 26** Vedd az Áron felavatási kosának szegytét is, és lóbbáld meg azt az Úr előtt; azután legyen az a te részed.
- 27** Így szenteld meg a meglóbbált szegyet és a felemelt lapoczkát, a melyet meglóbbáltak és a melyet felemeltek, Áronnak és az ő fiainak felavatási kosából.
- 28** És legyen ez Áronnak és az ő fiainak része örökké az Izráel fiaitól: mert felmutatott adomány ez, és felmutatott adomány legyen Izráel fiai részéről az ő hálaáldozataikból; az Úrnak felmutatott adomány.
- 29** A szent öltözetek pedig, a melyek az Áronéi, legyenek ő utána az ő fiaié, hogy azokban kenetessenek fel, és azokban állíttassanak tisztókbe.
- 30** Hét napon öltözzék azokba, a ki az ő fiai közül ő utána pap lesz, a ki bemenendő lesz a gyülekezet sátorába, hogy a szent helyen szolgáljon.
- 31** A felavatási kost pedig vedd, és főzd meg annak húsát szent helyen.
- 32** És a kosnak húsát és a kenyeret, mely a kosárban van, a gyülekezet sátorának ajtajánál egye meg Áron és az ő fiai.
- 33** Ők egyék meg azokat, a mik által az engesztelés történt, hogy tisztókbe állíttassanak és felszenteltessenek. De idegen ne egyék azokból, mert szentek azok.
- 34** Ha pedig valami megmarad az avatási húsból vagy a kenyérből reggelig, tűzzel égesd meg a maradékot; meg ne egyék, mert szent az.
- 35** Áronnak tehát és az ő fiaival akképen cselekedjél, a mint megparancsoltam néked; hét napon át állítsd őket tisztókbe.
- 36** És naponként készítsd bűnáldozati tulkot engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, mikor engesztelő áldozatot végzesz rajta, és kend meg azt, hogy megszenteltessék.
- 37** Hét napon tégy engesztelő áldozatot az oltáron; és szenteld meg azt, hogy felette igen szentséges legyen az oltár. Valami illeti az oltárt, szent legyen.

- ³⁸ Ez pedig az, a mit áldoznod kell az oltáron: Esztendő két bárányt mindennap szüntelen.
- ³⁹ Az egyik bárányt reggel áldozd meg, a másik bárányt pedig áldozd meg estennen.
- ⁴⁰ És az egyik bárányhoz végy egy tized lisztlángot, egy negyed hin-nyi sajtot olajjal vegyítve; italáldozatul pedig egy negyed hin-nyi bort.
- ⁴¹ A másik bárányt estennen áldozd meg, ugyanazzal az étel- és italáldozattal készítsd azt, mint reggel; kedves illatul, tűzáldozatul az Úrnak.
- ⁴² Szüntelen égőáldozat legyen az a ti nemzetségeitek között a gyülekezet sátorának ajtajánál az Úr előtt, a hol megjelenek néktek, hogy veled ott szóljak.
- ⁴³ Ott jelenek meg az Izráel fiainak, és megszenteltetik az én dicsőségem által.
- ⁴⁴ És megszentelem a gyülekezetnek sátorát és az oltárt; Áront és az ő fiait is megszentelem, hogy papjaim legyenek.
- ⁴⁵ És az Izráel fiai között lakozom, és nekik Istenök leszek.
- ⁴⁶ És megtudják, hogy én, az Úr vagyok az ő Istenök, a ki kihoztam őket Egyiptom földéről, hogy közöttök lakozhassam, én, az Úr az ő Istenök.

FEJEZET 30

Csinálj oltárt a füstölő szerek füstölgésére is, sittim-fából csináld azt.

- ² Egy sing hosszú, egy sing széles, négyszögű és két sing magas legyen, ugyanabból legyenek a szarvai is.
- ³ És borítsd meg azt tiszta arannyal, a tetejét és oldalait köröskörül, és szarvait is; arany pártázatot is csinálj hozzá köröskörül.
- ⁴ Csinálj hozzá két arany karikát is, pártázata alá a két oldalán, mindkét oldalára csináld, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozzák azt.
- ⁵ És a rúdakat csináld sittim-fából, és borítsd meg azokat arannyal.
- ⁶ És tedd azt a függöny elé, a mely a bizonyosság ládája mellett, a bizonyosság fedele előtt van, a hol megjelenek néked.
- ⁷ Áron pedig füstölögtessen rajta minden reggel jó illatú füstölő szert; mikor a mécseket rendbe szedi, akkor füstölögtesse azt.
- ⁸ És a mikor Áron estennen felrakja a mécseket, füstölögtesse azt. Szüntelen való illattétel legyen ez az Úr előtt nemzetségről nemzetségre.
- ⁹ Ne áldozatok azon idegen füstölőszerekkel, se égőáldozattal, se ételáldozattal; italáldozatot se öntsetek reá.
- ¹⁰ És egyszer egy esztendőben engesztelést végezzen Áron annak szarvainál az engesztelő napi áldozat véréből; egy esztendőben egyszer végezzen engesztelést azon, nemzetségről nemzetségre. Szentségek szentsége ez az Úrnak.
- ¹¹ Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- ¹² Mikor Izráel fiait fejenként számba veszed, adja meg kiki életének váltságát az Úrnak az ő megszámoltatásakor, hogy csapás ne legyen rajtok az ő megszámoltatásuk miatt.
- ¹³ Ezt adja mindaz, a ki átesik a számláláson: fél siklust a szent siklus szerint (egy siklus húsz gera); a siklusnak fele áldozat az Úrnak.
- ¹⁴ Mindaz, a ki átesik a számláláson, húsz esztendőstől fogva felfelé, adja meg az áldozatot az Úrnak.
- ¹⁵ A gazdag ne adjon többet, és a szegény ne adjon kevesebbet fél siklusnál, a mikor megadják az áldozatot az Úrnak engesztelésül a ti lelketekért.

- 16** És szedd be az engesztelési pénzt az Izráel fiaitól, és add azt a gyülekezet sátorának szolgálatjára, hogy az Izráel fiainak emlékezetül legyen az az Úr előtt, engesztelésül a ti lelketekért.
- 17** Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- 18** És csinálj rézmedenczét, lábát is rézből, mosakodásra; és tedd azt a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és tölts bele vizet;
- 19** Hogy Áron és az ő fiai abból mossák meg kezeiket és lábaikat.
- 20** A mikor a gyülekezet sátorába mennek, mosakodjanak meg vízben, hogy meg ne haljanak; vagy mikor az oltárhoz járulnak, hogy szolgáljanak és tűzáldozatot füstölögtessenek az Úrnak.
- 21** Kezeiket is, lábaikat is mossák meg, hogy meg ne haljanak. És örökkévaló rendtartásuk lesz ez nékik, néki és az ő magvának nemzetségről nemzetségre.
- 22** Ismét szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- 23** Te pedig végy drága fűszereket, híg mirhát, ötszáz siklusért, jóillatú fahéjat fél ennyit, kétszáz ötvenért, és illatos kalmust is kétszáz ötvenért.
- 24** Kásiát pedig ötszázért, a szent siklus szerint, és egy hin faolajt.
- 25** És csinálj abból szent kenetnek olaját, elegyített kenetet, a kenetkészítők mestersége szerint. Legyen az szent kenő olaj.
- 26** És kend meg azzal a gyülekezet sátorát és a bizonyág ládáját.
- 27** Az asztalt is és annak minden edényét, a gyertyatartót és annak edényeit, és a füstölő oltárt.
- 28** Az egészen égőáldozatnak oltárát is, és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát.
- 29** Így szenteld meg azokat, hogy szentségek szentségévé legyenek: Valami illeti azokat, szent legyen.
- 30** Kend fel Áront is és az ő fiait is, így szenteld fel őket papjaimmá.
- 31** Az Izráel fiainak pedig így szólj: Szent kenetnek olaja legyen ez nékem, a ti nemzetségeiteknel is.
- 32** Ember testét azzal meg ne kenjék, se ahhoz hasonlót, annak mértékei szerint ne csináljatok: szent az; szent legyen előttetek is.
- 33** Valaki ahhoz hasonló kenetet csinál, vagy azzal idegent ken meg, kitöröltessék az ő népe közül.
- 34** Monda ismét az Úr Mózesnek: Végy fűszereket, csepegő gyantát, onyxot, galbánt, e fűszereket és tiszta temjént, egyenlő mértékkel.
- 35** És csinálj belőlök füstölő szert, a fűszercsináló elegyítése szerint; tiszta és szent legyen az.
- 36** És abból törj apróra, és tégy belőle a bizonyág ládája elé a gyülekezet sátorában, a hol megjelenek néked. Szentségek szentsége legyen ez előttetek.
- 37** És a füstölő szer, a melyet készítesz, az Úrnak szentelt legyen előtted; annak mértéke szerint magatoknak ne csináljatok.
- 38** Mindaz, a ki hasonló füstölőt csinál ehhez, hogy azt illatoztassa, irtassék ki az ő népe közül.

És szóla az Úr Mózesnek mondván:

- ² Ímé, név szerint meghívtam Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát a Júda nemzetségéből.
- ³ És betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez.
- ⁴ Hogy tudjon kigondolni mindent, a mit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni.
- ⁵ És foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni.
- ⁶ És ímé Aholiábot is, Akhiszamáknak fiát a Dán nemzetségéből, mellé adtam; és adtam minden értelmesnek szívébe bölcseséget, hogy elkészítsék mind azt, a mit néked megparancsoltam.
- ⁷ A gyülekezet sátorát, a bizonyság ládáját, a fölibe való fedelet, és a sáternak minden edényét.
- ⁸ Az asztalt és annak edényit, a tiszta gyertyatartót, és minden hozzávalót, és a füstölő oltárt.
- ⁹ Az egészen égőáldozat oltárát és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát.
- ¹⁰ A szolgálathoz való ruhákat, Áron papnak szent öltözetit, és az ő fiainak öltözetit, a papi szolgálatra.
- ¹¹ A kenetnek olaját, és a jó illatú füstölő szert a szentséghez. Mindent úgy csináljanak, a mint néked parancsoltam.
- ¹² Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- ¹³ Te szólj az Izráel fiainak, mondván: Az én szombatimat bizony megtartsátok; mert jel az én közöttöm és ti köztetek nemzetségről nemzetségre, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ki titeket megszentellek.
- ¹⁴ Megtartsátok azért a szombatot; mert szent az ti néktek. A ki azt megrontja halállal lakoljon. Mert valaki munkát végez azon, annak lelke írtassék ki az ő népe közül.
- ¹⁵ Hat napon munkálkodjanak, a hetedik nap pedig nyugalomnak szombatja az Úrnak szentelt nap: valaki szombatnapon munkálkodik, megölettessék.
- ¹⁶ Megtartsák azért az Izráel fiai a szombatot, megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül.
- ¹⁷ Legyen közöttöm és az Izráel fiai között örök jel ez; mert hat napon teremtette az Úr a mennyet és a földet, hetednapon pedig megszűnt és megnyugodott.
- ¹⁸ Mikor pedig elvégezte vele való beszédét a Sinai hegyen, által adá Mózesnek a bizonyság két tábláját, az Isten ujjával írt kötáblákat.

FEJEZET 32

Mikor látá a nép, hogy Mózes késik a hegyről leszállani, egybegyûle a nép Áron ellen és mondá néki: Kelj fel, csinálj nekünk isteneket, kik előttünk járjanak; mert nem tudjuk mint lőn dolga ama férfiúnak Mózesnek, a ki minket Égyiptom földéről kihozott.

- ² És monda nékik Áron: Szedjétek le az aranyfüggőket, a melyek feleségeitek, fiaitok és leányaitok fülein vannak, és hozzátok én hozzám.
- ³ Leszedé azért mind az egész nép az aranyfüggőket füleiről, és elvivék Áronhoz.
- ⁴ És elvevé kezökből, és alakítá azt vésővel; így csinála abból öntött borjút. És szóltak: Ezek a te isteneid Izráel, a kik kihoztak téged Égyiptom földéről.
- ⁵ Mikor látta ezt Áron, oltárt építe az előtt, és kiálta Áron, mondván: Holnap az Úrnak

innepe lesz!

⁶ Felkelvén azért másnapon jó reggel, áldozának égőáldozattal és hálaáldozattal is; azután leüle a nép enni és inni; azután felkelének játszani.

⁷ Szóla pedig az Úr Mózesnek: Eredj menj alá; mert megromlott a te néped, a melyet kihoztál Égyiptom földéből.

⁸ Hamar letértek az útról, a melyet parancsoltam nékik, borjúképet öntöttek magoknak, azt tisztelik és annak áldoznak, és azt mondják: Ezek a te isteneid Izráel, a kik téged kihoztak Égyiptom földéből.

⁹ Monda ismét az Úr Mózesnek: Látom ezt a népet, bizony keménynyakú nép.

¹⁰ Azért hagyj békét nékem, hadd gerjedjen fel haragom ellenök, és töröljem el őket: Téged azonban nagy néppé teszek.

¹¹ De Mózes esedezék az Úrnak, az ő Istenének színe előtt, mondván: Miért gerjedne Uram a te haragod néped ellen, a melyet nagy erővel és hatalmas kézzel hoztál vala ki Égyiptomnak földéről?

¹² Miért mondanák az egyiptomiak, mondván: Vesztökre vivé ki őket, hogy elveszítse a hegyek között, és eltörölje őket a föld színéről? Múlják el a te haragod tüze és hagyd abba azt a néped ellen való veszedelmet.

¹³ Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izráelről a te szolgálidról, kiknek megesküdtél te magadra, mondván nékik: Megsokasítom a ti magotokat mint az égnek csillagait; és azt az egész földet, melyről szóltam, a ti magotoknak adom, és örökségül bírják azt örökké.

¹⁴ És abba hagyá az Úr azt a veszedelmet, melyet akart vala bocsátani az ő népére.

¹⁵ Megfordula azért és megindula Mózes a hegyről, kezében a bizonyság két táblája; mindkét oldalukon beírt táblák, mind egy felől, mind más felől beírva.

¹⁶ A táblák pedig Isten kezének csinálmányai valának, az írás is Isten írása vala, kimetszve a táblákra.

¹⁷ Józsué pedig hallván a nép rivalgását, monda Mózesnek: Harckziáltás van a táborban.

¹⁸ Az pedig felele: Nem diadalmasoknak, sem meggyőzetteknek kiáltása ez, éneklés hangját hallom én.

¹⁹ És mikor közeledett volna a táborhoz, látá a borjút és a tánczolást, és felgerjede Mózesnek haragja, és elveté kezéből a táblákat, és összetöré azokat a hegy alatt.

²⁰ Azután fogá a borjút, a melyet csináltak vala, tűzben megégeté, és apróra töré mígnem porrá lett, és a vízbe hintvén, itatá azt az Izráel fiaival.

²¹ És monda Mózes Áronnak: Mit tett néked e nép, hogy ilyen nagy bűnbe keverted?

²² Felele Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja: ismered e népet, hogy gonosz.

²³ Mert azt mondák nékem: Csinálj nekünk isteneket, a kik előttünk járjanak; mert ama férfiúnak Mózesnek, ki minket Égyiptom földéről kihozott, nem tudjuk mi lõn dolga.

²⁴ Én pedig felelek: Kinek van aranya? Szedjétek le; és nékem ide adák, én pedig a tűzbe vettem, és e borjú formáltaték.

²⁵ És látván Mózes, hogy a nép megvadula, mert Áron megvadítá vala őket, ellenségeik csúfjára.

²⁶ Megállá Mózes a tábor kapujában, és monda: A ki az Úré, ide hozzám! és gyűlének ő hozzá mind a Lévi fiai.

²⁷ És szóla nékik: Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Kössön mindenitek kardot az oldalára, menjetek által és vissza a táboron, egyik kaputól a másik kapuig, és kiki ölje meg az ő atyafiát, barátját és rokonságát.

²⁸ A Lévi fiai pedig a Mózes beszéde szerint cselekedének, és elhulla azon a napon a

népből úgymint háromezer férfiú.

29 És mondá Mózes: Ma szenteljétek kezeiteket az Úrnak, kiki az ő fia és attyafia ellen, hogy áldása szálljon ma reátok.

30 És másnap monda Mózes a népnek: Nagy bűnt követtetek el, most azért felmegyek az Úrhoz, talán kegyelmet nyerhetek a ti bűneiteknek.

31 Megtére azért Mózes az Úrhoz, és monda: Kérlek! Ez a nép nagy bűnt követett el: mert aranyból csinált magának isteneket.

32 De most bocsásd meg bűnöket; ha pedig nem: törölj ki engem a te könyvedből, a melyet írtál.

33 És monda az Úr Mózesnek: A ki vétkezett ellenem, azt törölöm ki az én könyvemből.

34 Most azért eredj: vezesd a népet a hová mondtam néked: Ímé, Angyalom megy előtted; és az én látogatásom napján ezt az ő bűnöket is meglátogatom.

35 És megverte az Úr a népet ezért is, a mit cselekedtek a borjúval, melyet Áron készített vala.

FEJEZET 33

Szóla azután az Úr Mózesnek: Eredj, menj fel innen, te és a nép, a melyet kihoztál Egyiptom földéről, a földre, a melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak mondván: A te magodnak adom azt.

2 És bocsátok előtted Angyalt, és kiűzöm a Kananeusokat, Emoreusokat, Khittheusokat, Perizeusokat, Khivveusokat és Jebuzeusokat:

3 A tejjel és mézzel folyó földre; de én nem megyek fel köztetek, mert te keménynyakú nép vagy, hogy meg ne emészszelek az úton.

4 Mikor meghallá a nép ezt a kemény beszédet, gyászba borula, és senki nem tevő fel az ékszereit.

5 Megmondotta vala az Úr Mózesnek: Mondd meg az Izráel fiainak: Keménynyakú nép vagy te, egy szempillantásban, ha közéd mennék, megemészténélek. Azért most vesd le a te ékességeidet magadról, azután meglátom mit cselekedjem veled.

6 És lerakták magokról az Izráel fiai az ő ékességeket, a Hóreb hegyétől fogva.

7 Mózes pedig vevé a sátort, és felvoná azt a táboron kívül, messze a tábortól, és nevezé azt gyülekezet sátorának, és lőn, hogy mind a ki az Urat keresi, ki kelle mennie a gyülekezet sátorához, a táboron kívül.

8 És lőn, hogy mikor Mózes kiméne a sátorhoz, az egész nép felkele, és kiki mind az ő sátorának ajtajában áll; nézvén Mózes után míg a sátorba beméne.

9 És lőn, mikor Mózes beméne a sátorba, hogy felhő-oszlop szálla alá, és megáll a sátor ajtajában, és beszéle Mózessel.

10 És látá az egész nép, hogy a felhő-oszlop a sáornak ajtaján áll, és felkele az egész nép, és kiki meghajlák az ő sátorának ajtajában.

11 Az Úr pedig beszéle Mózessel színről színre, a mint szokott ember szólani barátjával; és mikor Mózes a táborba visszatére, az ő szolgálja az ifjú Józsué, Núnak fia, nem távozik el a sátorból.

12 És monda Mózes az Úrnak: Lásd, te azt mondod nékem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nékem kit küldesz velem; pedig azt mondtad nékem: név szerint ismerlek téged, és kedvet találtál szemeim előtt.

13 Most azért ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a te útadat, hogy

ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped.

14 És monda: Az én orcám menjen-é veletek, hogy megnyugtassalak?

15 Monda néki Mózes: Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen.

16 Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a te néped minden néptől, a mely e földnek színén van.

17 Monda azért az Úr Mózesnek: Megteszem ezt is a mit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged.

18 És mondá Mózes: Kérlek, mutasd meg nékem a te dicsőségedet.

19 És monda az Úr: Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el, és kiáltom előtted az Úr nevét: És könyörülök, a kin könyörülök, kegyelmezek a kinek kegyelmezek.

20 Orczámat azonban, mondá, nem láthatod; mert nem láthat engem ember, élvén.

21 És monda az Úr: Ímé van hely én nálam; állj a kösziklára.

22 És mikor átmegy előtted az én dicsőségem, a köszikla hasadékába állatlak téged, és kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok.

23 Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet, de orczámat nem láthatod.

FEJEZET 34

És monda az Úr Mózesnek: Vágj két kőtáblát, hasonlókat az előbbiekhez, hogy írjam fel azokra azokat a szavakat, a melyek az előbbi táblákon voltak, a melyeket széttörtél.

2 És légy készen reggelre, és jöjj fel reggel a Sinai hegyre, és állj ott előmbe a hegy tetején.

3 De senki veled fel ne jöjjön, és senki ne mutatkozzék az egész hegyen; juhok és barmok se legeljenek a hegy környékén.

4 Vágott azért két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és felkelvén reggel, felméne Mózes a Sinai hegyre, a mint az Úr parancsolta néki, és kezébe vevé a két kőtáblát.

5 Az Úr pedig leszálla felhőben, és ott álla ő vele, és nevén kiáltá az Urat:

6 És az Úr elvonula ő előtte és kiálta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.

7 A ki irgalmas marad ezeríziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedíziglen.

8 És Mózes nagy sietséggel földre borula, és lehajtá fejét.

9 És monda: Uram, ha előtted kedvet találtam, kérlek járjon az Úr velünk; mert keménynyakú nép ez! Kegyelmezz a mi vétkeinknek és gonoszságunknak, és fogadj minket örökségeddé.

10 Ő pedig monda: Ímé szövetséget kötök; a te egész néped előtt csudákat teszek, a milyenek nem voltak az egész földön, sem a népek között, és meglátja az egész nép, a mely között te vagy, az Úrnak cselekedeteit; mert csudálatos az, a mit én cselekszem veled.

11 Jegyezd meg magadnak a mit ma parancsolok néked. Ímé kiűzöm előled az Emoreust, Kananeust, Khittheust, Perizeust, Khivveust, Jebuzeust.

- 12** Vigyázz magadra, nehogy szövetséget köss annak a földnek lakosaival, a melybe bemégy, hogy botránkozásra ne legyen közötted.
- 13** Hanem oltáraikat rontsátok el, törjétek össze bálványait, és vágjátok ki berkeiket.
- 14** Mert nem szabad imádnod más istent; mert az Úr, a kinek neve féltőn szerető, féltőn szerető Isten ő.
- 15** Hogy valamiképen szövetséget ne köss annak a földnek lakosaival, hogy a mikor isteneiket követvén paráználkodnak, és áldoznak az ő isteneiknek, és meghívják téged, egyél az ő áldozatukból.
- 16** És feleséget ne végy az ő leányaik közül a te fiaidnak, hogy mikor paráználkodnak az ő leányaik isteneiket követvén, a te fiaidat is paráználkodásra vigyék, az ő isteneiket követvén.
- 17** Ne csinálj magadnak öntött isteneket.
- 18** A kovásztalan kenyér innepét megtartsad: hét nap egyél kovásztalan kenyeret, a mint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert Abib hónapban jöttél ki Égyiptomból.
- 19** Mindaz a mi az anyja méhét megnyitja, enyém legyen, és minden hímbarmod is, a mely a te tehenednek vagy juhodnak első fajása.
- 20** De a szárnak első vemhét juhon váltsd meg; ha pedig nem váltod, szegd nyakát. Fiaid közül minden elsőszülöttet megválts, és ne jöjjön üresen előmbe senki.
- 21** Hat napon munkálkodjál, a hetedik napon pedig pihenj; szántás és aratás idején is pihenj.
- 22** A hetek innepét is megtartsd a búza zsongének aratásakor; meg a betakarás innepét is az esztendő végén.
- 23** Háromszor esztendőnként minden férfiú jelenjen meg az Úrnak, Izráel Ura Istenének színe előtt.
- 24** Mert kiüzöm a népeket előled, és kiszélesítem határodat, és senki nem kívánja meg a te földedet, mikor felmégy, hogy a te Urad Istened előtt megjelenjél, esztendőnként háromszor.
- 25** Áldozatom vérét ne ontsd ki kovász mellett, és a husvét innepének áldozatja ne maradjon meg reggelig.
- 26** Földed zsongéiből az első vidd fel az Úrnak a te Istenednek házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében.
- 27** És monda az Úr Mózesnek: Írd fel ezeket a szavakat; mert ezeknek a szavaknak értelme szerint kötöttem szövetséget veled és Izráellel.
- 28** És ott vala az Úrral negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem evett, vizet sem ivott. És felírta a táblákra a szövetség szavait, a tíz parancsolatot.
- 29** És lőn, a mikor Mózes a Sinai hegyről leszálla, (a Mózes kezében vala a bizonyság két táblája, mikor a hegyről leszálla) Mózes nem tudta, hogy az ő orcájának bőre sugárzik, mivelhogy Ővele szólott.
- 30** És a mint Áron és Izráel minden fiai meglátták Mózes, hogy az ő orcájának bőre sugárzik: féltek közelíteni hozzá.
- 31** Mózes pedig megszólította őket, és Áron és a gyülekezetnek fejei mind hozzá menének, és szóla velük Mózes.
- 32** Azután az Izráel fiai is mind hozzá járulának, és megparancsolá nekik mind azt, a mit az Úr mondott néki a Sinai hegyen.
- 33** Mikor pedig elvégezte Mózes velök a beszédet, leplet tőn orcájára.

³⁴ És mikor Mózes az Úr elébe méne, hogy vele szóljon, levevé a leplet, míg kijőne. Kijövén pedig, elmondá az Izráel fiainak, a mi parancsot kapott.

³⁵ És az Izráel fiai láták a Mózes orcáját, hogy sugárzik a Mózes orcájának bőre; és Mózes a leplet ismét orcájára borítá, mígnem beméne, hogy Ő vele szóljon.

FEJEZET 35

És egybegyűjté Mózes az Izráel fiainak egész gyülekezetét, és monda nékik: Ezek azok a dolgok, a melyeket parancsolt az Úr, hogy cselekedjete:

² Hat napon át munkálkodjatok; a hetedik nap pedig szent legyen előttetek, az Úr nyugodalmának szombatja. Valaki azon munkálkodik, megöletessék.

³ Ne gerjeszsetek tüzet a ti házaitekban szombatnapon.

⁴ És szóla Mózes az Izráel fiai egész gyülekezetének, mondván: Ez az, a mit az Úr parancsolt, mondván:

⁵ Szedjete magatok közt ajándékot az Úrnak, mind, a kinek szíve önként hajlandó arra, hozzon ajándékot az Úrnak, aranyat, és ezüstöt, és rezet.

⁶ Kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, és kecskeszőrt.

⁷ Veresre festett kosboröket, és borzböröket és sittim-fát.

⁸ Világító olajat, arómákat a kenet olajához, és fűszereket a füstöléshez.

⁹ Ónix köveket és foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez.

¹⁰ És a kik ti köztetek ahhoz értők, jöjjenek elő, hogy csinálják meg mindazt, a mit az Úr parancsolt:

¹¹ A hajlékot, annak sátorát és takaróját, horgait, deszkáit, reteszlúdjait, oszlopait és talpait.

¹² A ládát és annak rúdjait, a fedéllel egybe, és a takaró függönyt.

¹³ Az asztalt és annak rúdjait, és minden edényét, és a szent kenyerekhez valókat.

¹⁴ A világító gyertyatartót és a hozzá való eszközöket, mécseit, és világító olajt.

¹⁵ A füstölő oltárt és rúdjait, a kenetnek olaját, és a jó illatú füstölőt, a hajlék ajtajára ajtótakarót.

¹⁶ Az egészen égőáldozat oltárát, annak réz rostélyát, rúdjait és minden eszközeit, a mosdómedenczét és annak lábát.

¹⁷ A pitvar szőnyeget, oszlopait, talpait, és a pitvar kapujának leplét.

¹⁸ A hajlék szegeit, a pitvar szegeit, és azoknak köteleit.

¹⁹ A szolgálati ruhákat, a szent hajlékban való szolgálathoz, a szent ruhákat Áron papnak, és az ő fiainak ruháit, a papi szolgálatra.

²⁰ Azután kiméne az Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes elől.

²¹ És eljőve mindenki, a kit a szíve indíta, és a kit lelke hajt vala, és hozának áldozatot az Úrnak, a gyülekezet hajlékának készítéséhez, és annak minden szolgálatához, és a szent ruhákhoz valókat.

²² És jövének férfiak és asszonyok együtt, mind, a kit szíve indított, hozának kapcsokat, függőket, gyűrűket, karpereczet, mindenféle arany eszközöket; a férfiak is, mind a kik aranyból hoztak áldozatot az Úrnak.

²³ És minden ember, kinek a mije vala, hozott kék, bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, kecskeszőrt, veresre festett kosboröket és borzböröket.

²⁴ Minden, a ki ezüstöt vagy rezet vihetett, felhozá azt áldozatul az Úrnak, és a kikenél

sittim-fa találtaték a szolgálat különböző szükségeire, felhozák azt.

²⁵ Az asszonyok közül pedig mind, a kik ahhoz értettek, saját kezeikkel fonának, és felvivék azt a mit fontak, a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonalat.

²⁶ Azok az asszonyok pedig, a kik ahhoz értettek, fonának kecskeszört.

²⁷ A főemberek pedig hozának ónix köveket, foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez.

²⁸ Illatozó szert is és olajat, a mécsbe és a kenethez, és fűszereket a füstöléshez.

²⁹ Minden férfi és asszony, a kit szíve önként indíta, hogy áldozzon az egész munkára, melyet az Úr parancsolt Mózes által, hogy véghez vigyenek: mind önként hoztak ajándékot az Úrnak az Izráel fiai.

³⁰ És monda Mózes az Izráel fiainak: Ímé az Úr név szerint hívta el Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát, a Júda nemzetségéből.

³¹ És betöltötte őt Istennek lelkével, bölcseséggel, értelemmel és tudománynyal minden mesterségben:

³² Hogy tudjon kigondolni mindent a mit aranyból, ezüstből és rézből kell csinálni;

³³ És foglalásra való köveket metszeni, és fát faragni; és minden mesterséges munkát végezni.

³⁴ Azontúl alkalmatossá tette arra is, hogy tanítson, mind ő, mind Aholiáb az Akhiszamák fia, a Dán nemzetségből.

³⁵ Betöltötte őket bölcsesség lelkével, hogy tudjanak mindenféle faragó, és kötő, és hímző munkát készíteni, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és lenfonalból, és takácsmunkát, a kik készítenek ilyenféle munkát és kigondolnak mesterműveket.

FEJEZET 36

(35:36)

Azért Bésaléel és Aholiáb, és mindazok a bölcs férfiak, kiknek az Úr bölcseséget és értelmet adott, hogy meg tudják csinálni a szent hajlék szolgálatához való minden eszközöket: csinálják meg egészen úgy, a mint az Úr parancsolta.

² (36:1) Elhívá azért Mózes Bésaléelt. és Aholiábot, és mindazokat a bölcs férfiakat, a kiknek elméjébe tudományt adott vala az Úr, és mind a kit szíve arra indíta, hogy járuljon annak a munkának végrehajtásához.

³ (36:2) És átvevék Mózesről mind azt az ajándékot, a mit az Izráel fiai hoztak vala, a szent hajlék felépítésének szolgálatára. Azontúl is minden reggel önkéntes ajándékot is hoztak.

⁴ (36:3) Eljövének azért mind azok a bölcsek, kik a szent hajlék minden munkáján dolgoztak, kiki a maga munkájától, a melyen dolgozott.

⁵ (36:4) és ezt mondák Mózesnek: Többet hord a nép ajándékba, mint a mennyi kell a munka elkészítésére, a melyet parancsolt az Úr, hogy csináljunk.

⁶ (36:5) Parancsola azért Mózes, és hírré tévék a táborban: Se férfi, se asszony ezután ne készítsen ajándékot a szent munkára. És megszűnék a nép hordani.

⁷ (37:6) És az egész munka elvégzésére elég volt az adomány, még felesleges is.

⁸ (36:7) És mind a bölcs szívű férfiak, kik munkálkodának, készíték a hajlékot, tíz kárpittal: sodrott lenből, kék, és bíborpiros és karmazsinszínűből, Kérubokkal, mestermunkával készítik azokat.

⁹ (36:8) Egy-egy kárpit hossza huszonnyolcz sing, szélessége egy-egy kárpitnak négy

sing vala; egy mértéke vala minden kárpitnak.

¹⁰ (36:9) És öt kárpitot foglalának egybe, és ismét a más öt kárpitot is egybefoglalák, egyiket a másikkal.

¹¹ (36:10) És csinálának kék hurkokat az első kárpitnak szélére, a mely szélről vala az egybefoglalásban; hasonlót csinálának a külső kárpit szélére, a másik egybefoglalásban is.

¹² (36:11) Az egyik kárpiton ötven hurkot csinálának, és ötven hurkot csinálának a másik kárpit szélén is, a mely a második egybefoglalásban vala; a hurkokat egymás ellenébe.

¹³ (36:12) Csinálának ötven arany horgocskát is, és összefoglalák a kárpitokat a horgocskákkal, egyiket a másikkal, és egygyé lőn a hajlék.

¹⁴ (36:13) Csinálának kárpitokat kecskeszőrből is, sátornak a hajlékra; tizenegy kárpitot csinálának ilyent.

¹⁵ (36:14) Egy kárpit hossza harmincz sing, és egy kárpit szélessége négy sing; egy mértéke vala a tizenegy kárpitnak.

¹⁶ (36:15) És egybefoglalák az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön.

¹⁷ (36:16) Csinálának ötven hurkot is a kárpit szélére, a mely szélről vala az egybefoglalásban; ötven hurkot csinálának a kárpit szélére a másik egybefoglalásban is.

¹⁸ (36:17) Csinálának ötven rézhorgocskát is a sátor egybefoglalására, hogy egygyé legyen.

¹⁹ (36:19) Csinálának takarót is a sátorra, veresre festett koszbőrökből, és azon felül egy takarót borzbőrökből.

²⁰ (36:19) És megcsinálák a deszkákat is a hajlékhoz sittim-fából, felállogatva.

²¹ (36:20) Tíz sing a deszkának hossza, másfél sing pedig egy deszkának szélessége.

²² (36:21) Egy deszkának két csapja vala, egyik a másiknak megfelelő; így csinálták a hajlék összes deszkáit.

²³ (36:22) A deszkákat pedig így rendezék a hajlékhoz: húsz deszkát déli oldalon, délfelé.

²⁴ (36:23) És a húsz deszka alá negyven ezüsttalpat készítenek; az egyik deszka alá két talpat, az ő két csapja szerint, a másik deszka alá is két talpat, az ő két csapja szerint.

²⁵ (36:24) A hajlék másik oldalául, az északi oldalon, szintén húsz deszkát csinálának.

²⁶ (36:25) És negyven ezüsttalpat azok alá, két talpat az egyik deszka alá, a másik deszka alá is két talpat.

²⁷ (36:26) A hajlék napnyugoti oldalául hat deszkát csinálának.

²⁸ (36:27) A hajlék szegleteiül pedig a két oldalra, két deszkát csinálának.

²⁹ (36:28) És alólról kezdve kettősök valának, felül pedig egybe valának foglalva egy karikával; így cselekedének mind a kettővel, a két szegleten.

³⁰ (36:29) Nyolcz deszka vala tehát, és azoknak tizenhat ezüsttalpa, két-két talp egy-egy deszka alatt.

³¹ (36:30) Csinálának retesZRúdak is sittim-fából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz.

³² (36:31) És öt retesZRúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz, és öt retesZRúdat a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz hátulról.

³³ (36:32) És megcsinálák a középső retesZRúdat is, hogy fusson a deszkák közepén, végtől-végig.

³⁴ (36:33) A deszkákat pedig aranynyal boríták be; a karikákat aranyból csinálák, gyűrűk gyanánt a retesZRúdakhoz, és a retesZRúdak is beboríták aranynyal.

³⁵ (36:34) Megcsinálák a függőnyt is, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott

lenből, mestermunkával csinálák azt, Kérubokkal.

³⁶ (36:35) És csinálának ahhoz négy oszlopot sittim-fából, és beboríták azokat arannyal, horgaik aranyból; és öntének azokhoz négy ezüsttalpat.

³⁷ (36:36) És csinálának a sátor nyílására leplet kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímzőmunkával.

³⁸ (36:37) És ahhoz öt oszlopot, horgaikkal együtt; és beboríták azoknak fejeit és átalkötőit arannyal; öt talpuk pedig rézből vala.

FEJEZET 37

És megcsinálá Bésaléal a ládát sittim-fából; harmadfél sing a hossza, szélessége másfél sing, magassága is másfél sing.

² És beborítá azt tiszta arannyal, mind belől, mind kívül, és csinála reá arany pártázatot köröskörül.

³ És önte annak négy arany karikát a négy szegletére; egyik oldalára is kettőt, másakra is kettőt.

⁴ Csinála rúdakat is sittim-fából, és beborítá azokat arannyal.

⁵ És betolá a rúdakat a láda oldalán levő karikákba, hogy a láda hordozható legyen.

⁶ Csinála fedelet is tiszta aranyból; harmadfél sing a hossza, másfél sing a szélessége.

⁷ Csinála két Kérubot is aranyból, vert aranyból csinálá azokat, a fedél két végére.

⁸ Az egyik Kérubot az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan; a fedélből veré ki a Kérubokat, a két végére.

⁹ A Kérubok pedig kiterjeszték szárnyaikat felfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet, és arczaik egymással szembe valának; a fedél felé valának a Kérubok arczai.

¹⁰ Megcsinálá az asztalt is sittim-fából: két sing a hossza, a szélessége egy sing, magassága másfél sing.

¹¹ És beborítá azt tiszta arannyal, és csinála reá köröskörül arany pártázatot.

¹² Csinála egy tenyérnyi széles karájt is köröskörül; és a karjához csinála arany pártázatot köröskörül.

¹³ Azután önte hozzá négy arany karikát, és a karikákat ráilleszté a négy láb négy szegletére.

¹⁴ A karikák a karáj mellett valának rúdtartókul, hogy az asztalt hordozhassák.

¹⁵ Megcsinálá a rúdakat is sittim-fából, és azokat beborítá arannyal, hogy hordozhassák az asztalt.

¹⁶ Megcsinálá az asztalra való edényeket is: tálait, csészéit, kelyheit és kancsóit, a melyekkel italáldozatot áldoznak, tiszta aranyból.

¹⁷ Megcsinálá a gyertyatartót is tiszta aranyból, vert aranyból csinálá a gyertyatartót; szára, ága, csészéi, gombjai és virágai ő magából valának.

¹⁸ És hat ág jöve ki oldalaiból; egyik oldalról is három gyertyatartó-ág, másik oldalról is három gyertyatartó-ág.

¹⁹ Három mandolavirágformájú csésze vala az egyik ágon, gombbal és virággal; így a másik ágon is három mandolavirágformájú csésze vala gombbal és virággal; így vala mind a hat ágon, a melyek kijövének a gyertyatartóból.

²⁰ A gyertyatartón pedig négy mandolavirágformájú csésze vala, gombjaikkal és virágaikkal.

²¹ És gomb vala a két ág alatt ő magából, és gomb vala a két ág alatt ő magából, és

gomb vala a két ág alatt ő magából, a hat ág szerint, a mely belőle jöve ki.

²² Gombjaik és ágaik belőle valának; az egész egy vert munka vala, tiszta aranyból.

²³ És megcsinálá hét mécsét is, és azoknak hamvvevőit és hamutartóit, tiszta aranyból.

²⁴ Egy talentom tiszta aranyból csinálá azt meg hozzá tartozó eszközeit is mind.

²⁵ Megcsinálá a füstölő oltárt is sittim-fából; hossza egy sing, szélessége is egy sing, négyszögű; magassága pedig két sing; ő magából valának szarvai.

²⁶ És beborítá azt tiszta arannyal, tetejét és oldalait köröskörül, és a szarvait is; és csinálá hozzá arany pártázatot köröskörül.

²⁷ És két arany karikát csinálá hozzá, a pártázata alá, a két oldalán, mindkét oldalára, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozhassák azt.

²⁸ A rúdak is sittim-fából csinálá meg, és azokat is beborítá arannyal.

²⁹ A szent kenetnek olaját is megcsinálá, és a tiszta fűszerekből való füstölőt a kenetkészítő mestersége szerint.

FEJEZET 38

És megcsinálá azután az egészen égőáldozat oltárát sittim-fából; öt sing a hossza, öt sing a szélessége; négyszögű és három sing magas.

² És csinálá hozzá szarvakat is, a négy szegletére; ő magából voltak a szarvai, és beborítá azt rézzel.

³ Azután minden edényét is megcsinálá: a fazekakat, a lapátokat, a medenczéket, a villákat és a szenes serpenyőket; minden edényeit rézből csinálá.

⁴ Csinálá az oltárhoz hálóforma rostélyt is rézből, annak párkányzata alá, alulról a közepéig.

⁵ Önte négy karikát is rézrostélynak négy szegletére, rúdtartókul.

⁶ A rúdak is sittim-fából csinálá meg, és rézzel borítá be.

⁷ És a rúdak betolá az oltár oldalain lévő karikákba, hogy azokon hordozhassák azt; deszkákból, üresre csinálá azt.

⁸ Megcsinálá a mosdómedenczét is rézből, és annak lábát is rézből, a szolgálattelvő asszonyok tükreiből, a kik a gyülekezet sátorának nyílása elöl szolgáltak.

⁹ A pitvar is megcsinálá dél felől; a déli oldalon a pitvar szőnyege száz singnyi vala sodrott lenből.

¹⁰ Azoknak húsz oszlopa, és húsz talpa rézből vala; az oszlopok horgai, és azoknak általkötői ezüstmől.

¹¹ Észak felől is száz singnyi. Azoknak húsz oszlopa és húsz talpa rézből; az oszlopok horgai és általkötői ezüstmől valának.

¹² Napnyugot felől pedig ötven sing szőnyeg vala. Azoknak tíz oszlopa és tíz talpa; az oszlopok horgai és általkötői ezüstmől valának.

¹³ A napkeleti oldalon is ötven singnyi.

¹⁴ Egy felől tizenöt sing szőnyeg vala; három oszlopa és azoknak három talpa.

¹⁵ És a másik felől is: a pitvar kapujától jobbra is, balra is tizenöt sing szőnyeg, és azoknak három oszlopa, három talpa.

¹⁶ A pitvarnak minden szőnyege köröskörül sodrott lenből vala.

¹⁷ Az oszlopok talpai rézből, az oszlopok horgai és általkötői pedig ezüstmől valának, azoknak fejei ezüsttel beborítva. A pitvar oszlopait is mind ezüst általkötők övezték.

- ¹⁸ A pitvar kapujának leple hímzőmunka vala, aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; hossza húsz sing volt, magassága pedig szélességében öt sing, a pitvar szőnyegeinek megfelelőleg.
- ¹⁹ Azoknak négy oszlopa és négy talpa rézből, horgai ezüsből valának; fejeiknek borítása, és általkötőik is ezüsből.
- ²⁰ A hajléknak és a pitvarnak szegei pedig köröskörül mind rézből valának.
- ²¹ Ezek a hajléknak, a bizonyság hajlékának részei, a mint megszámláltattak a Mózes meghagyásából, a Léviták szolgálatára, Ithamár, az Áron pap fiai által.
- ²² Bésaléel a Húr fiának, Urinak fia a Júda nemzetségéből, csinálta mind azt, a mit az Úr parancsolt vala Mózesnek.
- ²³ És vele együtt Aholiáb, Akhiszamák fia, Dán nemzetségéből a ki mester vala a faragásban, a kötő és hímzőmunkában, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonállal.
- ²⁴ Mind az az arany, a mely a munkára, a szenthelynek összes munkáira feldolgoztaték, ez az áldozati arany: huszonkilencz talentom, és hétszáz harmincz siklus vala, a szent siklus szerint.
- ²⁵ Az ezüst pedig, a gyülekezet megszámlált tagjaitól, száz talentom, és ezer hétszáz hetvenöt siklus, a szent siklus szerint.
- ²⁶ Fejenként egy beka, vagy is fél siklus, a szent siklus szerint, mindenkitől, a ki átesett a megszámláltatáson, húsz esztendőstől fölfelé, a kik hatszáz háromezeren és ötszázötvenen valának.
- ²⁷ A száz talentom ezüsből megönték a szent helyhez való talpakat, és a függöny oszlopainak talpait; száz talpat száz talentomból, egy talentomból egy talpat.
- ²⁸ Az ezer hétszáz hetvenöt siklusból csinálák az oszlopok horgait, és beboríták azoknak fejeit, és általfogák azokat.
- ²⁹ Az áldozati réz pedig hetven talentom, és kétezer négyszáz siklus vala.
- ³⁰ Abból csinálák a talpakat a gyülekezet sátorának nyílásához, és a réz oltárt, az ahhoz való réz rostélyt, és az oltérnak minden edényeit.
- ³¹ A pitvar talpait is köröskörül, és a pitvar kapujához való talpakat, meg a hajlék összes szegeit, és a pitvar összes szegeit köröskörül.

FEJEZET 39

A kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű fonálból pedig csinálának szolgálati ruhákat a szenthelyen való szolgálatra. Áronnak is úgy készíték a szent ruhákat, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

- ² Az efódot csinálák aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, sodrott lenből.
- ³ És aranyból vékony lapokat verének, és azokat fonalakká metélik, hogy feldolgozzák a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonál közé, mestermunkával.
- ⁴ Csinálának hozzá összekötött vállkötőket: a két végükön kapcsolák össze.
- ⁵ Az átkötő öv is, a mely rajta vala, abból való, ugyanolyan mívű vala, mint az efód: aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, a mint az Úr parancsolta Mózesnek.
- ⁶ Megcsinálák azután az ónix köveket is, arany boglárókba foglalva, kimetszve pecsétmetszés módjára, az Izráel fiainak neveire.
- ⁷ És rátették azokat az efód vállkötőire, az Izráel fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, a

mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

⁸ Megcsinálák a hósent is mestermunkával, mint az efódot, aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből.

⁹ Négyszögű vala a hósen, és kétrétűre készíték azt; egy arasz vala hossza, egy arasz a szélessége is két rétben.

¹⁰ És négy sor követ foglalának abba, ily sorban: szárdiusz, topáz, smaragd; az első sor.

¹¹ A második sor: karbunkulus, zafir és gyémánt.

¹² A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt.

¹³ A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis, a melyek mind arany boglárókba foglaltattak a magok helyén.

¹⁴ A kövek pedig Izráel fiainak nevei szerint valának, tizenkettő vala az ő nevök szerint, és pecsét módjára metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.

¹⁵ És csinálának a hósenre sodrott mívű fonatékot is tiszta aranyból.

¹⁶ Azután csinálának két arany boglárt, és két arany karikát; és a két arany karikát rá tevék a hósen két szegletére.

¹⁷ A két arany fonatékot pedig a hósen két szegletén levő két karikába fűzték.

¹⁸ És a két fonaték másik két végét oda foglalák a két boglárhoz, és azokat az efód vállkötihez tűzék, annak előrésszére.

¹⁹ Csinálának más két arany karikát is, és oda tevék azokat a hósen két szegletére, azon a szélén, a mely befelé vala az efód felől.

²⁰ És csinálának még két arany karikát, és azokat az efód két vállkötihez tevék, alól, annak előrésze felől, az összefoglalás mellett, az efód övén felül.

²¹ És a hósent az ő karikáinál fogva odacsatolák az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efódnak öve felett legyen, és el ne válják a hósen az efódtól; a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

²² És megcsinálák az efód palástját takácsmunkával, egészen kék lenből.

²³ És a palást közepén levő nyílás olyan vala, mint a pánczélnak nyílása; szegése vala a nyílásnak köröskörül, hogy el ne szakadjon.

²⁴ És a palást alsó peremére csinálának gránátalmákat, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott fonálból.

²⁵ Csinálának csengettyűket is tiszta aranyból, és tevék a csengettyűket a gránátalmák közé, a palást peremére köröskörül a gránátalmák közé.

²⁶ Csengettyű meg gránátalma, csengettyű meg gránátalma a palást peremén köröskörül, hogy abban szolgáljanak, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

²⁷ Megcsinálák a a len köntösöket is takácsmunkával, Áronnak és az ő fiainak.

²⁸ A len süveget is a süveg ékességeit is lenből, és a gylcs lábravalókat sodrott lenből.

²⁹ Az övet is sodrott lenből, és kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű fonálból hímzőmunkával, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

³⁰ A szent koronához való lapot is megcsinálák tiszta aranyból, és felírák rá a pecsétmetsző módjára: Szentség az Úrnak.

³¹ És kötének reá kék zsinort, hogy felkössék azzal a süvegre, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

³² Így végezteték el a gyülekezet sátora hajlékának egész munkája; és az Izráel fiai egészen úgy csinálák, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek, úgy csinálták.

³³ És vivék a hajlékot Mózeshez: a sátort és annak minden eszközét, horgait, deszkáit, reteszlúdjait, oszlopait, és talpait.

- ³⁴ A veresre festett koszbőrökből készült takarót is, és a borzbőrökből készült takarót, és a takarófüggönyt.
- ³⁵ A bizonyosság ládáját, annak rúdait, és a fedelet.
- ³⁶ Az asztalt és annak minden edényét, és a szent kenyeret.
- ³⁷ A tiszta gyertyatartót: annak mécseit, a felszereléshez való mécseket s minden hozzávalót, a világító olajjal együtt.
- ³⁸ Az arany oltárt, a kenetnek olaját, a fűszerekből való füstölőt, és a sátor nyílására való leplet.
- ³⁹ A réz oltárt és annak réz rostélyát, rúdait és minden edényeit, a mosdómedenczét és annak lábát.
- ⁴⁰ A pitvar szőnyegeit, oszlopait, talpait: és a pitvar kapujára való leplet, annak köteleit, szegeit, és a hajlék szolgálatjára való minden eszközt a gyülekezet sátoránál.
- ⁴¹ A szolgálati ruhákat, a szenthelyen való szolgálatra, a szent ruhákat Áron papnak, és fiainak ruháit a papi tisztre.
- ⁴² A mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, egészen úgy csinálának Izráel fiai minden munkát.
- ⁴³ És megtekinte Mózes minden munkát, és ímé elkészítik azt, úgy készíték el, a mint az Úr parancsolta vala, és megáldá őket Mózes.

FEJEZET 40

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

- ² Az első hónapban, a hónap első napján, állítsd fel a gyülekezet sátorának hajlékát.
- ³ És tedd oda a bizonyosság ládáját, és fedd be a ládát a fedéllel.
- ⁴ Azután vidd be az asztalt, és hozd azt rendbe a reávalókkal. Vidd be a gyertyatartót is, és gyűjtsd meg annak mécseit.
- ⁵ És helyheztess a füstölő áldozat arany oltárát a bizonyosság ládája elé, tedd fel a leplet a hajlék nyílására.
- ⁶ Azután helyheztess az egészen égőáldozat oltárát a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé.
- ⁷ A mosdómedenczét pedig helyheztess a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önts belé vizet.
- ⁸ Azután állítsd fel köröskörül a pitvart, és a pitvar kapujára tedd rá a leplet.
- ⁹ Azután vedd a kenetnek olaját, és kend meg a hajlékot és mind azt a mi benne van: így szenteld meg azt, és minden edényét, hogy szent legyen.
- ¹⁰ Kend meg az egészen égőáldozat oltárát is és annak minden edényét; így szenteld meg az oltárt, hogy az oltár legyen szentséges.
- ¹¹ A mosdómedenczét és lábát is kend meg; így szenteld meg azt.
- ¹² Azután állítsd Áront és az ő fiait a gyülekezet sátorának nyílásához, és mosd meg őket vízzel.
- ¹³ És öltöztess fel Áront a szent ruhákba, és kend fel őt; így szenteld fel, és legyen papom.
- ¹⁴ Fiait is állítsd elő és öltöztess fel őket köntösökbe;
- ¹⁵ És kend fel őket, a mint az ő atyjokat felkenéd, hogy legyenek papjaim, és lészen az ő megkenetésök nékik örökös papság, az ő nemzetségekben.

- 16** És egészen úgy cselekedék Mózes, a mint az Úr parancsolta néki, úgy cselekedék.
- 17** Lőn azért a második év első hónapjában, a hónap első napján, hogy felállíták a hajlékot.
- 18** Mózes tehát felállítá a hajlékot, és letevé annak talpait, a deszkáit is felállítá, beilleszté a reteszdúdat, és felállítá annak oszlopait.
- 19** Azután kifeszíté a hajlékra a sátort, és a sátor takaróját is reá teríté felülről, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek.
- 20** És vevé és betevé a bizonysgot is a ládába, a rúdat pedig ládára tevé, és a ládára felül helyezteté a fedelet.
- 21** Azután bevivé a ládát a hajlékba, és feltevé a takaró függönyt, és elfedezé a bizonysg ládáját, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.
- 22** Az asztalt is bevivé a gyülekezet sátorába, a hajléknak északi oldalába, a függönyön kívül.
- 23** És rakott arra kenyeret sorban az Úr előtt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.
- 24** És a gyertyatartót helyezteté a gyülekezet sátorába az asztal ellenébe, a hajléknak déli oldalán.
- 25** És meggyújtá a mécseket az Úr előtt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.
- 26** Az arany oltárt pedig helyezteté a gyülekezet sátorába a függöny elébe.
- 27** És füstölögtete rajta fűszerekből való füstölőt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.
- 28** A hajlék nyílására a leplet is felvoná.
- 29** Az egészen égőáldozat oltárát pedig helyezteté a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé, és áldozék azon egészen égőáldozattal és ételáldozattal, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek.
- 30** A mosdómedenczét pedig helyezteté a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önte abba vizet a mosdásra.
- 31** És megmosák abból Mózes és Áron és az ő fiai kezeiket és lábaikat.
- 32** Mikor a gyülekezet sátorába menének, és mikor az oltárhoz járulának, megmosdának, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.
- 33** Azután felállítá a pitvart a hajlék és az oltár körül, és a pitvar kapujára feltevé a leplet. Így végezé el Mózes a munkát.
- 34** És a felhő befedezé a gyülekezet sátorát, és az Úrnak dicsősége betölté a hajlékot.
- 35** És Mózes nem meheté be a gyülekezet sátorába, mert a felhő rajta nyugovék, és az Úrnak dicsősége tölté be a hajlékot.
- 36** És mikor a felhő felszáll vala a hajlékról, az Izráel fiai elindulának; így lőn egész utazásuk alatt.
- 37** Ha pedig a felhő nem szálla fel, ők sem indulának el, míg csak fel nem szálla.
- 38** Mert az Úrnak felhője vala a hajlékon nappal, éjjel pedig tűz vala azon, az Izráel egész háznépének láttára, egész utazásuk alatt.